

Még alakot sem nyertek
tagjaim, és szemed már
látott engem.
Könyvedben már minden
fel volt jegyezve rólam:
napjaim már eltervezted,
mielőtt egy is eltelt volna
belőlük.

Zsolt 139,16

Új Ember

KATOLIKUS HETILAP

ferenc
300

LXXXII. évf. 3. (4037.)
2026. január 18.
Ára 475 Ft

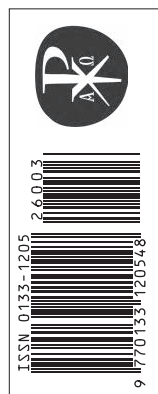

Fotó: Vatican Media

Isten velünk marad

XIV. Leó pápa homíliája a szentév zárásakor

2-3. oldal

Erdő Péter bíboros, prímás a
rendkívüli konzisztóriumról 4. oldal

Duna-szentelés Budapesten
8-9. oldal

Katolikus egyetemek az Educatio
kiállításon 16-19. oldal

Isten velünk marad

XIV. Leó pápa homíliája a szentév zárásakor

Január 6-án délelőtt, az Úr megjelenésének ünnepén, a Szentatya bezárta a szent kaput, majd ünnepi szentmisét mutatott be a Szent Péter-bazilikában. Beszédében arra biztatott, hogy maradjunk kérdező és kereső emberek, a remény zárandokai, olyanok, akik nyitottak Isten új útjaira, és útítársai tudnak lenni a többi kereső, úton lévő embernek. Az alábbiakban XIV. Leó pápa olaszul elmondott homíliájának magyar fordítását közöljük.

Kedves testvéreim! Az evangélium (vö. Mt 2,1–12) felhívta a figyelmünket arra, mennyire örültek a napkeleti bölcsek, amikor újra meglátták a csillagot (vö. Mt 2,10), ugyanakkor arra is rámutatott, mennyire zaklatott lett Heródes és egész Jeruzsálem, amit a bölcsek keresése váltott ki bennük (vö. Mt 2,3). Valahányszor Isten megnyilvánulásairól van szó, a *Szentírás* nem hallgatja el az ilyen ellentéteket: öröm és zaklatottság, ellenállás és engedelmisség, félelem és vágyakozás. Ma Urunk epifániáját,

megjelenését ünnepeljük, annak tudatában, hogy jelenlétében semmi sem marad úgy, mint korábban.

Ez a remény kezdete. Isten feltárulkozik, és semmi sem maradhat mozdulatlan. Véget ér az a fajta nyugalom, amely annak ismételtetésére készíti a kedveszegett embereket: „Nincs semmi új a nap alatt” (Préd 1,9). Valami olyasmi veszi kezdetét, amitől a jelen és a jövő is függ, amint a próféta hirdeti: „Kelj föl, és tündökölj, mert elérkezett világosságod, és az Úr dicsősége felragyogott fölötted!” (Iz 60,1).

Minden válasz birtokában?

Meglepő, hogy éppen Jeruzsálem, annyi új kezdet tanúja, válik zaklatottá. Falain belül éppen azok, akik az *Írásokat* tanulmányozzák, és úgy vélik, hogy minden válasz birtokában vannak, mintha elveszítették volna annak képességét, hogy kérdéseket tegyenek fel maguknak és hogy valami újra vágyakozzanak. Sőt, a város megrémül azoktól, akik messziről érkeznek hozzá, a reménytől indítva, olyannyira, hogy

fenyegetést érez abban, aminek – ellenkezőleg – nagy örömmel kellene eltöltenie őket. Ez a reagálás minket is megszólít, mint Egyházat.

Ennek a bazilikának a szent kapuja, melyet ma – utolsóként – bezártunk, megszámlálhatatlan férfi és nő áramlását látta: a remény zárandokait, akik úton vannak a mindig nyitott kapukkal rendelkező város, az új Jeruzsálem felé (vö. Jel 21,25). Kik voltak ők, és mi mozgatta őket? A jubileumi év végén különösen komolyan szólít meg bennünket kortársaink lelki keresése, amely sokkal gazdagabb annál, mint amennyire talán felfogni képesek vagyunk.

Milliók lépték át közülük az Egyház küszöbét. Mit találtak ott? Milyen szíveket, milyen figyelmet, milyen válaszkészséget? Igen, a napkeleti bölcsek ma is léteznek. Olyan emberek ők, akik vállalják a kihívást, annak kockázatát, hogy saját útjukat járják; akik a mai zaklatott – sok tekintetben elutasító és veszélyes – világban szükségét érzik annak, hogy útnak induljanak, hogy keresni kezdjenek.

Aki előtt a bölcsek hódoltak

Homo viator – mondták a régiek. Úton lévő életetek vagyunk. Az evangélium megkívánja az Egyházatól, hogy ne féljen ettől a dinamizmustól, hanem értékelje nagyra, és az e dinamizmust ébresztő Isten felé irányítsa. Ez az Isten zaklatottá is tehet bennünket, mert nem marad mozdulatlanul a kezünkben, mint az ezüst- és aranybálványok; ellenkezőleg: élő és éltető, mint az a gyermek, akit Mária a karjában tartott, és aki előtt a bölcsek hódoltak. Az olyan szent helyeknek, mint a székesegyházak, a bazilikák és a kegyhelyek, melyek jubileumi zárandoklatok célpontjává váltak, az élet illatát kell árasztaniuk, azt a felejthetetlen benyomást kell kelteniük, hogy egy másik világ már elkezdődött.

Tegyük fel magunknak a kérdést: van-e élet Egyházunkban? Talál-e helyet az, ami születőben van? Azt az Istent szeretjük-e és hirdetjük-e, aki újra útra indít? Az evangéliumi elbeszélésben Heródes a trónját félti, nyugtalanra válik amiatt, amiről úgy érzi, hogy az ellenőrzésén kívül van. Megpróbálja kihasználni a bölcsek vágyakozását, és saját javára akarja fordítani keresésüket. Kész hazudni, mindenre képes; a félelem ugyanis elvakít. Az evangélium öröme ezzel szemben felszabadít: óvatossá tesz ugyan, de egyben bátorra is, figyelmessé és leleményessé; a már megszokott utaktól eltérő utakat sugall.

Régi és új rabságok

A napkeleti bölcsek egy egyszerű és lényegre törő kérdéssel érkeznek Jeruzsálembe: „Hol van az újszülött?” (Mt 2,2). Milyen fontos, hogy aki átlépi az Egyház kapuját, azt érezze, hogy a Messiás éppen most született meg ott, hogy ott egy olyan közösség gyűlik össze, amelyben megszületett a remény, hogy ott egy élettörténet bontakozik ki! A jubileumnak az volt a célja, hogy emlékeztessen bennünket: újrakezdhetjük,

sőt, hogy valójában még mindig a kezdeteknél tartunk, hogy az Úr növekedni akar közöttünk, „velünk levő Isten” akar lenni. Igen, Isten megkérdőjelezi a fennálló rendet: olyan álmak vannak, amelyeket ma is sugall az ő prófétáinak; elszánt arra, hogy kiszabadítson bennünket a régi és új rabságokból; bevonja a fiatalokat és az időseket, a szegényeket és a gazdagokat, a férfiakat és a nőket, a szenteket és a bűnösöket irgalmasságának műveibe, igazságosságának csodáiba. Nem kelt zajt, de országa már most mindenütt sarjad a világban.

A születő szent

Mennyi epifánia adatott és adatik nekünk! Ezeket azonban ki kell vonni Heródes szándékai alól, azon félelmek alól, amelyek bármikor agresszióvá válhatnak. „A mennyek országa Keresztelő János idejétől mindmáig erőszakot szenved, az erőszakosak szerzik meg” (Mt 11,12). Jézusnak ez a *Máté evangéliumában* feljegyzett titokzatos kijelentése óhatatlanul is arra a sok konfliktusra irányítja figyelmünket, amelyekkel az emberek ellenállhatnak annak az újnak, sőt akár meg is sebezhetik azt az újat, amit Isten mindenki számára készít.

Szeretni a békét, keresni a békét azt jelenti, hogy megvédjük azt, ami szent, s ami épp ezért születőben van: kicsiny, gyenge, törékeny, mint egy gyermek. Körülöttünk egy eltorzult gazdaság mindenből igyekszik hasznot húzni. Látjuk: a piac üzlettel változtatja az ember szomjúhozását is: a keresés, az útra kelés, az újrakezdés vágyát. Tegyük fel magunknak a kérdést: a jubileum arra nevelt-e bennünket, hogy elkerüljük azt a fajta hatékonyságot, amely mindent termékké, az embert pedig fogyasztóvá degradálja? E jubileumi év után vajon alkalmasabbá válunk-e arra, hogy a látogatóban zárandókat, az ismeretlenben keresőt, a távol levőben közelit, a tőlünk különbözőben az útítársat ismerjük fel?

A való élet egyszerűségében

Az, hogy Jézus mindenkivel találkozott, és hogy mindenkit közel engedett magához, arra tanít bennünket, hogy tiszteljük az emberek szívének titkát, amelyet egyedül ő ismer. Vele együtt tanuljuk meg felismerni az idők jeleit (vö. II. Vatikáni Zsinat: *Gaudium et spes lelkipásztori konstitúció*, 4). Ezt senki sem adhatja pénzért nekünk. A gyermek, aki előtt a napkeleti bölcsek hódolnak, minden értéket meghaladó és mértéket nem ismerő kincs. Ő az ingyenes epifániája. Nem előkelő „helyszíneken” vár ránk, hanem a való élet egyszerűségében. „Te, Betlehem, Júda földje, bizony nem vagy a legkisebb Júda nemzetségei között” (Mt 2,6). Mennyi városnak, mennyi közösségnek van szüksége arra, hogy ezt hallja: „Bizony nem vagy az utolsó.” Igen, az Úr ma is meglep bennünket! Lehetővé teszi, hogy rátaláljunk. Az ő útjai nem a mi útjaink, és az erőszakosak nem tudják uralmuk alá vonni őket, ahogy a világ hatalmasai sem feltartóztatni. Ebből fakad a bölcsek határtalan öröme, akik maguk mögött hagyják a királyi palotát és a templomot, és Betlehem felé indulnak: ekkor látják meg újra a csillagot!

Ezért, kedves testvéreim, jó a remény zárandokaivá válni. És jó dolog továbbra is annak lenni, együtt! Isten hűsége még sokszor meg fog lepni bennünket. Ha nem tartjuk pusztá műemlékeknek templomainkat, ha közösségeink valódi otthonok lesznek, ha összefogva ellenállunk a hatalmasok hízélgéseinek, akkor a hajnal nemzedéke leszünk. Mária, a Hajnalcsillag, mindig előttünk fog járni! Fiában egy csodálatos emberiséget szemlélünk és szolgálunk majd, melyet nem a mindenhatóság tébolya, hanem a szeretetből testté lett Isten formált át.

Fordította: Tözsér Endre SP

Fotó: Vatican Media

Az egység nagylelkű keresése

Erdő Péter bíboros, prímás a rendkívüli konzisztóriumról

Január 8-án, csütörtökön este ért véget a Vatikánban a XIV. Leó pápa által egybehívott első rendkívüli konzisztórium, melyen részt vett Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek is akivel Vértessaljai László SJ, a *Vatikáni Rádió* magyar adásának főszerkesztője készített interjút. Az alábbiakban a beszélgetés leiratát olvashatják.

– Bíboros úr! Éppen csak véget ért a rendkívüli konzisztórium, máris kérdezem, hogy e rövid másfél nap, amit a bíborosok együtt töltöttek a Szentatyával, milyen hangulatban, milyen lelkületben telt el?

– Úgy érzem, a konklávé körüli hangulat folytatódik abban, hogy oldott volt a hangulat, feszültségnek nem láttam nyomát, sőt, inkább az egység nagylelkű keresése volt a jellemző, azt hiszem, minden résztvevő részéről. Ehhez persze a Szentatyá döntő mértékben hozzájárult, hiszen a beszédei is mindenki számára meghívó tartalmat közvetítettek, ami maga az evangélium. Tudatosan törekedett a Krisztus-központúságra, ami a nyitó- és záróbeszédében és a szentmisén tartott homíliájában is kidomborodott. Ez nagyon fontos, mert végül is ezért vagyunk együtt. Egyébként pedig a misszió és az Egyház küldetése – a másik két javasolt téma – nem egyszerűen egy tartalom továbbadása, hanem egy személyhez akarja elvezetni azokat az embereket, akiknek nagyon nagy szükségük van erre; márpedig Krisztusra mindenkinek szüksége van, ezért is fontos, hogy mindez került a figyelem középpontjába. Ugyanakkor magából a szervezésből látni lehetett, hogy nagy a megbecsülés az egyházmegyék vezető bíborosok iránt (a huszonhárom kiscsoportból az első kilencet belőlük szervezték). Mert az a tapasztalat érdekli a Szentatyát, amit az egyházmegyék lelkipásztori életében szereztünk.

– Ez miben nyilvánult meg?

– Megnyilvánult abból, ahogyan a beszámolókat készítették, ismertették, fölolvasták. Írásban is be lehetett adni ezeket. Azt hiszem, hogy ebben a tekintetben valóban érezhettük az Egyház tényleges életére nagyon nyitott magatartást.

– Milyen volt a konzisztórium menete? Voltak plenáris ülések és kiscsoportok?

– A kiscsoportokra felosztásnak a gyökere nyilván a püspöki szinódus évtizedekkel ezelőtti rendezésére megy vissza. Ott alakítottak ki nyelvi csoportokat, melyeknek a munkáját valaki összegezte, és a szinódusi aulában ezeket ismertették, fölolvasták az egész plénum előtt. Ennek a módszernek egy kicsit újabb variációja

ez a mostani, ami a konzisztóriumon történt, de lényegében a leképezése annak. Először is sokan vagyunk. Jelenleg kétszáz-negyven-valahány a bíborosok száma. Persze akadnak köztük nagyon idősök és betegek, akik nem tudnak eljönni messziről, de ezzel együtt is vagyunk úgy százhetvenen. Viszont tény, hogy a legidősebb bíboros, aki már több mint százéves, ott volt; Angelo Acerbi bíboros úr vette a fáradságot, és mindegyik ülésen megjelent. Előtte meglátogattam őt a Szent Márta-házban, és nagyon kedvesen elbeszélgettünk. Azt hiszem, az ő tapasztalatai még most is értéket jelentenek az Egyház számára.

– Melyek azok a témák, gondolatok, amelyek különösképpen megérintették Bíboros urat akár a közös megbeszélések során, akár a Szentatyá beszédeiből?

– A Szentatyá előre közölt négy témát, hogy azokból kvázi készüljünk föl, gondolkodjunk el rajtuk, esetleg írásbeli javaslatot tehetünk, vagy hozzászólást is megfogalmazhatunk. De rögtön az elején kiderült, hogy

nem szervezési torlódásból adódóan, csak arra lesz időnk, hogy kettőt beszéljünk meg részletesebben. Amelyik kettőt a közösség a leginkább sürgetőnek érezte, arról volt szó részletesen. Igaz, a többről is kaptunk némi írásbeli anyagot, szóval azt lehet mondani, hogy mindennek van helye. Nagy örömmre szolgált, hogy Szent VI. Pál tanításából még a dél-amerikai legnagyobb egyházmegyék vezetői is ugyanazt a mondatot idézték, amit én is idézni szoktam, hogy „az Egyház az evangélium hirdetése végett létezik”, mert ez a lényeg.

Ha egyszer ilyen küldetésünk van, akkor minden egyébként, a belső szervezetünknek, még a munkánk rendjének is ehhez kell igazodnia, mert ez határozza meg azokat, hiszen a dolgoknak van egy logikai sorrendjük. A küldetést pedig Krisztustól kaptuk, így az evangélium az ő evangéliuma. Az *Evangélii gaudiumnak*, Ferenc pápa dokumentumának az át gondolása egy kiindulási pont. Az volt, lehetett is, érdemes is arra. Van benne egy dolog, amit én magam is „korszakalkotónak” érzek, no, nem mintha a korszak

”
Aki nem látja az életének az értelmét, aki úgy érzi, hogy az élete egy merő szenvedés, az ő számára is üzenünk kell, tudva, hogy nem nekünk, hanem Krisztusnak van üzenete, de nekünk meg kell hallanunk az ő problémáját, és arra is föl kell kínálni a választ

”

ettől lenne, hanem mert rádöbben, hogy olyan világban élünk, ahol az „első meghirdetésnek”, az igazi missziós meghívásnak a lényegre kell szorítkoznia. Nem lehet részletesen föltárni az egész dogmatikát a kívülállók előtt, mert az nem lesz meghívó erejű, hanem a lényegre kell elmondani, ahogy Szent Pál megfogalmazta. A kérügmának ugyanis van egy nagyon erős tartalma: föltámadt Krisztus, itt van velünk, nem hagyott el minket, és az ő föltámadásának erejéből és érdeméből mi is föltámadunk.

Valljuk a holtak föltámadását, a test föltámadását és az örök életet a magunk számára. Én ezt az utóbbi részt is nagyon fontosnak tartom, mert ha csak azt mondanánk, hogy ő föltámadt és szeret minket – ami fontos igazság –, akkor „életvezetési tanácsadásnak”, vagy „az életben való jobb közérzetnek” egy segédeszköze lenne csupán az evangélium. Kétségtelen, hogy az is, mert aki az evangéliumot elfogadja, jobban érzi magát az életben. No de, ebben van egy konkrét perspektíva is: azért, mert a földi életünkön túl is van személyes jövőnk, méghozzá Isten szeretetében; vagyis egy boldog jövőnek a lehetőségét mutatja meg. Persze, az emberek nyelvén, az ő helyzetükhöz közel álló, megfelelő módon kell közölni ezt, ami azt jelenti, hogy az embereket is meg kell hallgatni, azokat is, akik nem hívők, hiszen éppen nekik van a legnagyobb szükségük „az első meghirdetésre”. Ha ma körülnézünk a világban, sok mindent látunk, ami a különböző kontinensek tapasztalata; a nyomornak, a háborúnak, az erőszaknak, a társadalmi korrupciónak nagyon sokféle tragikus helyzete van, és az emberek ezek a súlya alatt élnek. Aki nem látja az életének az értelmét, aki úgy érzi, hogy az élete egy merő szenvedés, az ő számára is üzenünk kell, tudva, hogy nem nekünk, hanem Krisztusnak van üzenete, de nekünk meg kell hallanunk az ő problémáját, és arra is föl kell kínálni a választ.

– Leó pápa jelezte a bíborosok felé, hogy mindenféleképpen számít a támogatásukra és a tanácsaikra. Azt is kérte, hogy előre gondolják át azokat, főként az egy-két évre előre jelzett témákban. Hogyan valósul meg ez, hogyan jut vissza a Szentatyához a bíborosok egyéni vagy csoportos véleménye?

– A Szentatya végig ott volt, megtisztelte jelenlétével az egész tanácskozást. Nem véletlenül hívott össze minket. Az összegzéseket mind meghallgatta, s noha nem tudott egyszerre mindenütt jelen lenni, de köztünk járt egyik asztaltól a másikig. A lényeg az, hogy az összes összefoglalót meghallgatta, és hozzászólt a végén. Azt hiszem, ez az első és legfontosabb dolog. De írásban is be lehetett nyújtani hozzászólást. Ezentúl pedig lehetővé vált az e-mail-kapcsolat, megnyitotta számunkra ezt a lehetőséget, e-mailt is küldhetünk, ha valami közlendőnk vagy akár kérdésünk van.

**Forrás: Vatikáni Rádió
Fotó: Merényi Zita**

Szent Margit üzenete háborús időkben

Árpád-házi Szent Margit égi születésnapját január 18-án ünnepli nemzetünk. Esztendők óta hagyomány, hogy a Margitszigeten, ahol szerzetesként élt, és ahol sírjának helye ma is látható, szentmisét mutatnak be. Idén január 18-án, vasárnap 11 órakor Martos Levente Balázs segédpüspök celebrál ünnepi szentmisét azzal a céllal, hogy a Szent Domonkos-rendi nővér törekvései korunkban is valóra váljanak. A szentmisét a Mária Rádió és az EWTN (Bonum) Televízió élőben közvetíti.

Az Isten kegyelme által megérintett emberek egyik jellegzetes tulajdonsága, hogy személyiségükben olyan értékeket hordoznak, amelyek minden korban időszerűek lehetnek. Ezek a tulajdonságok elsősorban nem egyéni szellemi erőfeszítés eredményei, hanem kegyelmi ajándékok. Az egyik ilyen jellemző közös tulajdonságuk a béke. Mivel ők Isten közelében élnek, ezért szívükben az ő békéje lakozik, akkor is, ha körülöttük az élet viharai tombolnak. Ezzel a belső békével tudnak mások elé lépni, és jelenlétükkel nyugalmat sugározni a viszálykodók felé. Hazánk történelméből tudjuk, hogy Szent Margit egy domonkos kolostor csendjében élt, miközben körülötte háborús vihar dúlt. Ennek hullámain elsősorban az elvesztett muhi csata (1241) gerjesztette, ami a szent halála előtt történt, és hosszan tartó megosztottságot eredményezett hazánkban, melynek legfájdalmasabb eseménye a Margit édesapja, IV. Béla király és testvére, (király korában V.) István közötti viszály és háborúskodás volt. Margit úgy segítette elő a megbékélést, hogy sokat imádkozott az Oltáriszentség jelenlétében, és helyettük is vezekelt. Feljegyezték róla, hogy éjszánként is ott térdelt a Szent Kereszt elé helyezett Oltáriszentség előtt. Ez az Úrtól kapott belső béke bátoríthatta fel őt arra, hogy közvetítsen édesapja és testvére között. Fáradozásának egyik legszebb eredménye a

1266-ban – akkori nevén – a Nyulak szigetén megkötött béke volt.

Szent Margit békét közvetítő, elősegítő küldetése ma is időszerű. Azt tapasztaljuk, hogy világunkban hatalmi harc dúl, és a háború pusztításai mellett az ebből származó lelki sebek is egyre inkább láthatóvá válnak. Az Úrnak lefoglalt és kegyelme által vezetett embereknek ma is az a feladatuk, hogy a béke ajándékának közvetítői legyenek. Ezért szükséges, hogy a körülöttünk lévő eseményeket mi se egyéni érdekeink szempontjából vagy mások indulataitól elragadtatva szemléljük, hanem természetfeletti távlatból, mintegy Isten szemével. Ha ezt tesszük, akkor az Úr közelségéből fakadó béke lecsillapítja indulatainkat, és megláthatjuk azokat az értékeket, bűnöket vagy tévedéseket is, amelyek az emberek egy részére hatnak. Nem

a kölcsönös engedmények által megkötött egyezés, hanem csakis az ajándékként kapott és elfogadott béke tesz képessé minket arra, hogy a béke hordozóivá és hirdetőivé váljunk. XII. Piusz pápa fohásza, amit Árpád-házi Margit domonkos nővér szentté avatáskor írt levelében (1943) olvashatunk, ma is időszerű: „Bízunk benne, hogy a kiengesztelő áldozati hivatását ő, az első apostoli király sarja tovább is folytatja, nemcsak szeretett hazájáért, hanem minden nemzetért, akik olyan hevesen küzdenek egymással. Kieszközzli a Krisztus szeretetén alapuló nyugalmat és békét az emberiségnek az irgalmasság Atyjától.”

**Beran Ferenc
Fotó: Lambert Attila**

„Íme, az Isten Báránya”

(Jn 1,29–34)

Keresztelő János különös és megkerülhetetlen alakja az üdvtörténetnek: bizonyos értelemben még az Ószövetség prófétája, hiszen megelőzi Jézust, ugyanakkor már az Újszövetség küszöbén áll, ott, ahol az ígéret találkozik a beteljesedéssel. Olyan, mint egy mutatóujj: nem magára irányítja a figyelmet, hanem következően és határozottan valaki másra. Amikor kimondja: „Íme, az Isten Báránya”, nemcsak felismerést közöl, hanem egyben hátrálép, mert tudja, küldetése nem az, hogy látható maradjon, hanem hogy Krisztus váljék láthatóvá.

Ez a mozdulat ma is zavarba ejtő. Egy olyan világban, ahol az önmegmutatás, az önérvényesítés és a folyamatos jelenlét szinte kötelességgé vált, Keresztelő János nem magáról beszél, nem magyarázza túl a szerepét, és nem épít történetet maga köré. Tanúságot tesz: egyszerűen, világosan, minden mellékszándék nélkül. És ez elegendő.

Jézus keresztsége ebben a fényben válik igazán érthetővé. Miért áll be a Jordánnál a bűnbánók sorába, miért kéri a keresztséget attól, aki maga is hangsúlyozza, hogy nem ő a Messiás? Azért, mert Jézus nem kívülről, felülről vagy távolról akarja megváltani az embert, hanem belép az emberi sorsba, magára véve annak törékenységét, kérdéseit és terheit. Nem bünt vall meg, hanem közelséget vállal. A megváltás így nem elvont tanítás, hanem sorsközösség.

Keresztelő János tanúságtétele ebből a találkozásból fakad. Látja a Lelket leszállni Jézusra, látja, hogy megmarad rajta, és erről beszél. Nem vitatkozik, nem gólykodik, nem bi-

zonygat. A hit mindig így születik: abból, amit láttunk, átértünk, amit komolyan vettünk az életünkben, nem pedig abból, amit elméletként megfogalmaztunk.

Ez a tanúságtétel ma is feladatunk. Nem hangos szólamokkal, nem erkölcsi fölényből, hanem hiteles jelenléttel: azzal, ahogyan dolgozunk, döntéseket hozunk, ahogy konfliktusokat kezelünk, ahogy időt adunk egymásnak és Istennek. A keresztyén tanúságtétel gyakran nem látványos, sőt nemegyszer kifejezetten kockázatos: könnyebb hallgatni, mint vállalni egy meggyőződést, könnyebb alkalmazkodni, mint megőrizni a belső irányt. Mégis, egy higgadt szó, a csend, a megbocsátás vagy egy kimondott igazság sokszor többet mond minden magyarázatnál.

Ezért válik ma is megkerülhetetlenné a kérdés: kicsoda nekem Jézus Krisztus? Nem általában, nem tanításként vagy hagyományként, hanem személyesen. Nem mindig tudunk kész, kerek válaszokat adni erre, és talán nem is ez a legfontosabb. Sokkal inkább az, hogy merjük-e komolyan venni a kérdést, és engedjük-e, hogy formálja döntéseinket, kapcsolatainkat, életünk ritmusát. Bárány? Megváltó? Útmutató? Bárát? A válaszunk – kimondva vagy csendben megélt módon – mindig tanúságtétel. A keresztyén ember ma is mutatóujj: nem tökéletes, nem hibátlan, de irányt jelez. Nem önmagára, hanem Krisztusra mutat. És ha képes erre, akkor mások is felismerhetik: ő az, aki elveszi a világ bűneit, és akihez érdemes odafordulni.

Monostori László

Senki sem pap egymagában

Tavaly decemberben XIV. Leó pápa apostoli levelet adott közre a papi szolgálatról. A *jövőt teremtő hűség* címet viselő dokumentumban a liturgia nem elsődleges téma, mégis fontos szerepet kap a papi identitás meghatározásában. Hogyan?

A liturgia végzése és az imádság a pap számára nem csupán munkaköri feladat, hanem a Krisztushoz tartozás formája. Őt keresi a szentségimádásban (23.), Krisztus szeretetét és papságát szemléli az Eucharishtiában (29.). XIV. Leó levele XVI. Benedek pápa liturgikus megfogalmazását idézi: ahogy Jézusban Isten értünkvalósága öltött testet, úgy a pap is őáltala, övele és őbenne szenteli magát az emberek szolgálatára (13.).

A liturgia ugyanakkor a pap számára tanítást is hordoz (25.). A hűsvét ünneplésében ismeri fel Krisztusnak azt a teljes önátadását, amelynek követésére vállalkozik a szentelésekor tett ígéreteiben éppen úgy, mint a túlterheltség és a szemlélődés közötti egyensúlyt keresve, hogy élete minden döntésén egyre inkább átragyogjon Isten megújulást és feltámadást adó akaratának keresése. Ahogy Leó pápa azt első, pápaként elmondott szentbeszédében is hangsúlyozta, a szent liturgia végzése arra is neveli a papot, hogy önmaga ünneptetése helyett kicsivé és szinte láthatatlanná tudjon válni, nehogy eltakarja Krisztust azok szeme elől, akik őt szeretnék megismerni és dicsőíteni.

A pápai levél leginkább a pap kapcsolatokba ágyazottságát hangsúlyozza. A most hatvanéves zsinati dokumentumokat elemezve kiemeli, hogy a papot két szentség teszi a testvériség emberévé (14.). A keresztségben minden megkeresztelttel, az egyházi rend szentségében pedig az egyházmegye papságával lép közösségre. Ez nem egyéni vagy együttes törekvés, hanem a szentségbe foglalt kegyelmi ajándék: a papok egy presbitérium tagjaiként részesednek a püspök szolgálatában, amit vele és a megkeresztelt testvérekkel közösségben valósítanak meg.

A világ és az Egyház szomjazza a testvériség, a kölcsönös meghallgatás és gondoskodás, az együttműködés és az egységkeresés tanúságtételét. Ha nem leszünk másokért élő keresztyének, felkenésünk olaja megavasodik, és felkentésünk terméketlen marad (23.).

Gérecz Imre OSB

A HÉT LITURGIÁJA

A év

JANUÁR 18., ÉVKÖZI 2. VASÁRNAP (Árpád-házi Szent Margit szűz, Piroska) – Iz 49,3,5–6 (A nemzetek világosságává teszlek, hogy üdvösségem légy.) – 1Kor 1,1–3 (Kegyelem nektek és béke Atyánktól, az Istentől, és az Úr Jézus Krisztustól!) – Jn 1,29–34 (Íme, az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit!) – **Zsolozsma:** II. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 220 – EE 587, Ho 220 – EE 153, Ho 109 – EE 596, Ho 150 – EE 263.

JANUÁR 19., HÉTFŐ (Sára, Máriusz, Márió, Megyer) – 1Sám 15,16–23 – Mk 2,18–22.

JANUÁR 20., KEDD – Szent Fábán pápa és vértanú, vagy Szent Sebestyén vértanú, vagy Boldog Özséb áldozópap emléknepja (Timea) – 1Sám 16,1–13 – Mk 2,23–28.

JANUÁR 21., SZERDA – Szent Ágnes szűz és vértanú emléknepja (Agnéta, Inez) – 1Sám 17,32–33,37,40–51 – Mk 3,1–6.

JANUÁR 22., CSÜTÖRTÖK – Boldog Batthyány-Strattmann László családapa vagy Szent Vince diakónus és vértanú emléknepja (Anasztáz, Artúr) – 1Sám 18,6–9; 19,1–7 – Mk 3,7–12.

JANUÁR 23., PÉNTEK (Emese, Emerencia, Zelma) – 1Sám 24,3–21 – Mk 3,13–19.

JANUÁR 24., SZOMBAT – Szalézi Szent

Ferenc püspök és egyháztanító emléknepja (Vera) – 2Sám 1,1–4,11–12,19,23–27 – Mk 3,20–21.

JANUÁR 25., ÉVKÖZI 3. VASÁRNAP – ISTEN IGÉJÉNEK VASÁRNAPJA (Szent Pál apostol megtérése, Saul, Henrik) – Iz 8,23b–9,3 (A pogány nemzetek területén a nép nagy fényességet lát.) – 1Kor 1,10–13,17 (Éljetek mindnyájan egyetértésben, és ne szakadjatok pártokra!) – Mt 4,12–23 vagy Mt 4,12–17 (Jézus Kafarnaumba jött, hogy beteljesedjék, amit Izajás mondott.) – **Zsolozsma:** III. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 257 – EE 587, Ho 257 – EE 148, Ho 132 – EE 595, Ho 273 – EE 190

Evangelium és liturgia

(2.)

A pünkösd utáni 32. vasárnapot a Bizánci Egyház Zakeus személyének szenteli. Magának a napnak az elnevezése is ez: „Zakeus vasárnapja”. Azért van ez így, mert amint közeledünk a szent nagybőjt felé, egy-egy fontos témával vagy gondolattal kívánja segíteni Egyházunk a lelki előrehaladásunkat. Ezt pedig a napi evangéliumban említett személy vagy tanítás alapján teszi, mégpedig úgy, hogy a liturgikus szövegekbe is átülteti az adott témát. Ennek fényében meglepő, hogy – bár az előkészítő vasárnapok között van a helye – énekeskönyvünkben nem található meg Zakeus neve. Csupán egy nagyböjti szöveg, Krétai Szent András bűnbánati nagy kánonja emlékezik meg róla: „Zakeus vámos volt, mégis üdvözült.” Az evangélium (Lk 19,1–10) viszont róla szól. Azért, hogy példájára kicsiből mi is nagygyá tudjunk válni.

Kicsi volt testileg. Az evangélium megírja, hogy Zakeus „alacsony termetű volt” (Lk 19,3). Így nem remélhette, hogy meglátja a Jerikóba betérő és azon végighaladó Jézust. De nem adta fel. És itt a lényeg! Kicsiből nagygyá tudott lenni a leleményessége révén. Nem tolakodott, nem törtetett, nem

hivatkozott a méltóságára. Bizonyára megtehetette volna, de Jézus közelsége másra készítette: „előrefutott, felmászott egy vadfügefára”. Azért, hogy megláthassa Jézust: és így nagygyá lett. Láthatta az Urat!

Kicsi volt életvitelében. Hogyan ismerjük az evangéliumból Zakeust? Úgy, hogy „tehetős ember, a vámosok feje” (Lk 19,2). De hogyan volt „tehetős” és „fő”? Az emberek szemében. A világ felfogása szerint. Ám nem Isten előtt! Mert ott nem lehetett nagy. Ugyanis csak magának harácsolt, a vámosok fejeként sokat tudott csalni a pénzváltáson, illetve a beszédettől. Ugye, ezt igazolják a saját szavai is, melyeket a Jézussal való találkozás hatására mondott?! Ezt ígéri: „vagyonom felét a szegényeknek adom, és ha valakit valamiben megcsaltam, négyannyit adok helyette” (Lk 19,8). Nagy lett!

Kicsi volt a sorsában. Elgondolkodhatunk azon, hogy milyen lett volna Zakeus végső sorsa, ha nem találkozik Jézussal. Arról nem tudunk – mert nem tudósít róla az evangélium –, hogy milyen volt az istenszeretete. Ám foglalkozása és egész életvitele alapján világos, hogy emberszeretetből nem sok szorulhatott belé. A Jézussal való találkozás hatására azonban ez megoldódott. Jézus elmegy a házába, mint a pogány századoshoz is (Mt 8,8). Most „megszállni”, de nyilván vacsorára is. Jézus példabeszédeiből pedig ismerjük a „lakoma” jelentőségét. Az Istennel való közösség legbensőségesebb képe: „Boldog, aki asztalhoz ülhet az Isten országában” (Lk 14,15). És Zakeus így lett nagy. Ugyanis Jézus ezt mondja: „Ma üdvösség köszöntött erre a házra” (Lk 19,9).

Ezekre szólít bennünket Zakeus történetén keresztül az Egyházunk. Ne keseregjünk esetleges testi kicsinységünk miatt, és ne akarjunk másokat legázolni. Ne maradjunk meg életvitelünkben kicsinyesnek, hanem törekedjünk Jézus felé. Ne gondoljuk, hogy az örök sorsunk nem lehet jó: reménykedjünk a Jézussal való minél bensőségesebb közösségben. Így közeledjünk a nagybőjt felé!

Ivancsó István

A HÉT SZENTJE

Boldog Nikolaus Gross

Január 23.

Egy Ruhr-vidéki kovács gyermekeként nevelkedett, 1920-ig bányásztként dolgozott. Miután továbbtanult, hét éven át keresztény szakszervezetek munkatársa volt a Ruhr-vidéken és Kelet-Németországban. A munkásság és a keresztény hit iránti kettős elkötelezettség jellemezte, nagy energiával dolgozott a katolikus társadalmi tanítás valóra váltása érdekében. 1926-tól a nyugat-németországi katolikus munkás- és bányászegyesületek szövetségének főtítkáráként tevékenykedő Otto Müller lelkes legszűkebb köréhez tartozott. 1927-ben a *Westdeutsche Arbeiterzeitung* című munkáslap szerkesztője lett. A legnehezebb időkben, a Nemzetiszocialista Német Munkáspárt (NSDAP) felemelkedése, majd hatalomra jutása idején kellett helytállnia. Határozott vezércikkekben fejezte ki kételyeit a náci állítólagos szocializmusát illetően, amelyet megtévesztésnek tartott. „A nemzetiszocializmus azért akarja megnyerni a munkásságot politikai eszméinek, hogy a gazdaságiakról elterelje a figyelmet. Milyen nagyszerű hatalommegosztás: a nemzetiszocialisták uralkodjanak a politikában, az üzletemberek a gazdaságban. A munkás mindkettőjük szemében csak málhás számár” – írta 1932-ben.

Feleségével, Elisabeth Kochal hét gyermeket neveltek, akiknek igyekezett minél jobb apjuk lenni. „A legmélyebb gondom az, hogyan nevelhetek mind a hetükből rendes, egyenes, erős lelkű embert” – jegyezte fel. Ám nem húzódott vissza családjának idilljébe. Világos volt számára, hogy keresztény hivatásához társadalmi kötelezettségeinek teljesítése is a legszorosabban hozzátartozik. „A legtöbb nagy teljesítmény – vélekedett erről – a mindennapok kis feladatainak megoldásából áll össze. Ennek során mindig a szegények és a betegek iránti különös szeretet-

nek kell vezérelnie bennünket” – hangsúlyozta.

A Hitlerrel szembeni ellenállásban való részvételre is katolikus meggyőződése indította. „Katolikus munkásokként nemcsak politikai és gazdasági okból, hanem legfőként vallási és kulturális meggyőződésből utasítjuk el annyira határozottan a nemzetiszocializmust” – szögezte le. 1940-től már mindkét lapot betiltották, amelyet korábban szerkesztett, ezért kisebb írásokat adott ki, hogy a munkások hitét és a legfőbb értékek iránti elkötelezettségét erősítse. Többször kihallgatták, és házkutatásokat tartottak nála.

A Hitler ellen 1944. július 20-án elkövetett, meghiúsult merénylet után eszkalálódtak az események. Grosst, aki nem vett részt a merénylet előkészítésében és kivitelezésében, augusztus 12-én lakásában őrizetbe vették. Amikor felesége a börtönben meglátogatta, kezén és lábán is égésnyomokat látott. Bentről küldött levelei megindítóan tanúskodnak arról, hogy nehéz és végül kilátástalan helyzetében az állandó ima volt az erőforrása. Minden levelében ugyanerre, állhatatos imádkozásra buzdítja feleségét és gyermekeit.

1945. január 15-én halálra ítélték. A sírt és a katolikus temetést egyaránt megtagadták tőle. Holttestét elégették, hamvait szétszórták.

L. K.

Kapaszkodjunk a szerető és hatalmas Istenbe!

Duna-szentelés Budapestén

Kocsis Fülöp érsek-metropolita: élünk józanul, igazságban és istenfélelemben

Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek-metropolita január 6-án, vízkereszt napján Szent Liturgiát mutatott be Budapesten, a Fő utcai Szent Flórián-templomban, majd a Batthyány térnél megszentelte a Duna vizét. Minden korábbinál erősebb és mélyebb Istenbe kapaszkodásra buzdított.

Január 6-án ünnepeljük Urunknak, Jézus Krisztusnak a Jordán folyóban való megkeresztelkedését. Epifániának (jelenés, úrjelenés) is nevezik ezt a napot, s az Úr legnagyobb ünnepei között tartjuk számon. Az Egyház megemlékezik Jézus Krisztus megkeresztelkedéséről, és annak hatásairól is. Így lett hagyomány ezen a napon a vizek megáldása a templomokban, s a folyók, patakok partján is.

A Szent Liturgiára megtelt a Fő utcai Szent Flórián-templom. Kocsis Fülöp érsek-metro-

polita az ünnep üzenetéről szólva Szent Pál apostol tanítását idézte: „Az istentelenséget és a világi szenvedélyeket megtagadva éljünk józanul, igazságban és istenfélelemben.” Ez az intelem évről évre elhangzik vízkeresztkor, amikor Isten üdvözítő kegyelmének megjelenését ünnepeljük – hangsúlyozta az érsek.

Arra emlékezünk ezen a napon, hogy Isten megjelenik a Jordánnál, a bűnbánó emberek sorában. Ott áll János, az előhírnök, aki előkészíti az Úr útját, s egyszer csak feltűnik Jézus, és maga is beáll a bűnösök közé. János vona-

zkodik megkeresztelni őt, mondván: „Nekem volna szükségem arra, hogy te keresztelj meg engem.” Jézus azonban így válaszol: „Hagyd ezt most, mert így illik betöltenünk mindazt, ami igazságos.”

Ez az igazság Isten üdvözítő terve: nem fél megalázkodni, magára venni az emberi élet törekénységét. Isten emberré lesz, hogy felelme az embert az isteni életre. Ezért jelenik meg a Jordánnál, ezért mutatja meg irgalmát és közelségét – magyarázta Kocsis Fülöp, majd így folytatta: Szent Pál tanítása szerint ez a megje-

lenés arra nevel bennünket, hogy lemondjunk az istentelenségről, a világi szenvedélyekről, és józanul, igazságban, istenfélelemben éljünk. Az Egyház azért ünnepli újra és újra karácsonyt, vízkeresztet, húsvétot és a többi nagy ünnepet, hogy emlékeztessen bennünket: Isten nemcsak megjelent közöttünk, hanem velünk is maradt. Jézus ígérete ma is érvényes: „Veletek vagyok mindennap, a világ végéig.” Nemcsak az ünnepeken, hanem a hétköznapiakban is jelen van, velünk van.

Gyakran csak egy-egy pillanatban érezzük meg ezt a jelenlétet, egy szertartás, vízszentelés,

imádság során, s ez kiemel minket a hétköznapi szürkeségéből. Ezért szenteljük meg újra és újra a vizet és otthonainkat, hogy ez a megjelenés folyamatosan legyen az életünkben. Évről évre, ünnepről ünnepre így nyílnak fel lassan a szemünk, hogy egyre tisztábban lássuk: Isten üdvözítő kegyelme valóban itt van velünk. S ha a világban egyre erősebbnek látszik is az istentelenség és a világi szenvedélyek hatalma, nekünk nem félelemben kell élnünk, hanem abban a bizonyosságban, hogy megjelent közöttünk Isten üdvözítő kegyelme, és ma is közöttünk van – mondta Kocsis Fülöp.

A Szent Liturgia után a szertartás résztvevői énekkel vonultak a Dunához. Maklár Ákos, a Budai Görögkatolikus Egyházközség parókusa arra buzdított, tegyünk tanúságot arról, hogy Isten velünk van. A templom papsága és a hívek imádkozva haladtak végig a rakparton. „Szentelj meg engem és a vizeket, Üdvözítő” – hangzott fel újra és újra az emberek ajkán. A Batthyány térnél a papok és az asszisztencia tagjai Kocsis Fülöp érsek-metropolita vezetésével felsorakoztak a Dunára helyezett mólón a vízszentelés szertartására.

Kocsis Fülöp homíliájában figyelmeztetett és bátorított: „küszöbön van a háború”, ezzel a ténnyel „józanul és felkészülten” kell szembesülnünk. „Soha nem volt még akkora szükségünk az isteni támaszra, mint most, ezekben a hetekben, hónapokban, talán napokban. Felkészültnnek kell lennünk, ami nem a határok biztosítását jelenti, és nem a fegyverkezést. Fegyverkezni azért, hogy béke legyen, védelemről beszélni azért, hogy a fegyveripart legalizálhassuk, a háborúzás lélektanát erősítő hazugság” – fogalmazott. A készüllet lelki felverteződést jelent, ami által az ember „a leghetetlenebb helyzetben, a gyűlöletáradatban is ember tud maradni, keresztényként tud gondolkodni, cselekedni”.

Kocsis Fülöp hangsúlyozta: Kíméletlen szavaival nem „riogatni” akar, hanem figyelmeztetni, és arra buzdítani, hogy imádkozzunk a békéért, erősebben és mélyebben, mint eddig bármikor. A „fergetegesen közelgő pusztító veszedelem” láttán nem fordíthatunk hátat, és nincs hova menekülnünk. Lényünk teljes erejével bele kell kapaszkodnunk Istenbe. Ha hit nélkül ér bennünket az ár, menthetetlenül magával sodor; nekünk azonban helyt kell állnunk – mondta.

Az érsek több moldvai remetével és sztareccal való beszélgetésében azt az üzenetet kapta, hogy a magyaroknak különleges szerepük lesz ebben a világégésben. „Szavaimmal nem csupán a moldvai aszkéták üzenetét akarom továbbítani, hanem arra hívni mindenkit, hogy vegyük komolyan a készülletet. Lélekben edződünk, erősödünk, imaéletünkben mélyülünk! Ha megtörténik életünkben ez a lelki fordulat, akkor a veszedelem bekövetkeztakor nem jajveszékelnünk, hanem cselekedni fogunk” – fogalmazott.

Most még nem tudjuk, mit kell majd tennünk, ma a jelen pillanatra kell összpontosítanunk: nagyot merítenünk a szenteltvízből, tudva, hogy az a hitünk mértékében van segítségünkre, továbbá alá kell merülnünk az imádságba, és erőteljesen belekapaszkodnunk a szerető és hatalmas Istenbe. Így nincs okunk félni – hangzottak bátorító szavai. Vízkereszt üzenete ezért döntő fontosságú: megszentelődik a teremtet világ, a Jordán visszafordul, és ahol elhatalmasodik a bűn, ott túlrad a kegyelem. Erre a kegyelemáradatra kell most felkészülnünk. Aki hisz, és odaadón szereti Istent, annak nincs oka félni.

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

Január 5-én ünnepelte 80. születésnapját Barsi Balázs ferences szerzetes, teológus és hitész, akinek szolgálata évtizedek óta meghatározó az Egyház lelki életében. (A jubilánssal interjút közöltünk lapunk január 4-i számában – *a szerk.*). A születésnapos január 9-én mutatta be hálaadó szentmiséjét a fővárosban, s a hálaadásba bekapcsolódott a budapest-belvárosi ferences közösség is a pesti ferencesek templomában.

A templom színültig megtelt hívekkel, barátokkal és tanítványokkal, akik közösen adták a hálaát Barsi Balázs papi és szerzetesi szolgálatáért. Balázs atya ikonikus alakja a Magyar Katolikus Egyháznak. Ferences egyszerűséggel, de rendkívül mély teológiai tudással felvértezve szól az emberekhez. Prédikációi, lelkigyakorlati és írásai nyomán számosan fedezték fel újra az evangélium élő és éltető erejét. Szavai, melyek mögött hitelesen megélt szerzetesi élet, Krisztus-központú gondolkodás és az Egyház iránti mély hűség áll, ma is sokak számára jelentenek kapaszkodót.

Balázs atya öröksége

„Azt hiszem, azok nyertek a legtöbbet, akik látták és hallották őt, ahogyan a templomban beszélt – és különösen azok, akik vele élhették azt az életet, amelyet ő élt

„Jézus nem a csodákat szereti, hanem bennünket”

A nyolcvanéves Barsi Balázs OFM hálaadó szentmisét mutatott be Budapesten

az emberek között.” Possidiusnak, Szent Ágoston életrajzírójának ezekkel a szavaival köszöntötte a jubiláló ferencset a születésnapja alkalmából Kálmán Peregrin OFM,

templomigazgató. „Hálát adok a Jóistennek, hogy miközben múlt időben olvassuk ezeket a sorokat, mi most a jelenben értelmezhetjük őket. Hálát adunk érte Istennek, és

hálát adunk neked is. Akik most itt vannak, mind megerősíthetik: jó volt hallgatni Isten igéjét általad, a szószéken és a személyes beszélgetésekben egyaránt” – fogalmazott.

Amikor egy rendházban kedvesen fogadnak

„A rendi közösség, amely most körülvesz téged – folytatta Kálmán Peregrin –, tanúsítja, hogy nemcsak hallgatni jó téged, hanem jó veled élni az evangéliumi életet.” A templomigazgató köszöntőjében arról is beszélt, hogy ha körbenéz a hazai ferences rendházak és közösségek életében, azt látja, Balázs atya öröksége nem csupán a mindennapjaikat tette gazdagabbá, hanem az egész életüket formálta. „Hiszen, ha például egy rendházban kedvesen fogadnak, tudom, hogy ezt nagyrészt tőled tanulták” – jegyezte meg. Mint mondta, egy-egy rendház arculata „magán viseli Barsi Balázs hatását”. A magyar ferences kolostorok lelkiülete, berendezése, imádságos rendje és ünnepei – a tranzitus vagy a karácsonyesti imádságok is – mind-mind hordozzák ezt az örökséget. „Hálások vagyunk ezért neked. Isten áldjon és vezessen továbbra is!” – mondta Kálmán Peregrin.

Prédikációjában Barsi Balázs a szentmisében elhangzott evangéliumi részlet egyik meglepő jelenetére irányította a figyelmet. Arra a mozzanatra, amikor Jézus a kenyérszaporítás utáni hatalmas lelkesedés közepette hirtelen szinte „beparancsolja” tanítványait a csónakba. Ez az erőteljes, szokatlan fellépése mély tanítást hordoz. De vajon miért ez a kemény hang? A szónok szerint ennek az az oka, hogy csodatétele után az emberek félreértik Jézust. Isten ugyanis nem azért cselekszik csodákat, mert szeret csodákat tenni, hanem mert bennünket szeret. A csoda valóban jel, ám ha a jel válik céllá, akkor elvétjük a lényegét. A jubiláló ferences *Szent János evangéliuma* alapján felidézte, hogy az emberek királlyá akarták tenni Jézust,

erőszakkal. Ő azonban nem engedte, hogy félreértsék a küldetését, ezért visszavonult. A szentmise főcelebránsa arra is emlékeztetett, hogy Márk evangélista külön kiemeli: Jézus ekkor felment a hegyre imádkozni; ez a mozzanat pedig egész küldetésének kulcsa.

A négy evangélista négy nézőpontjáról szólva Barsi Balázs megjegyezte: „Isten mindig bevonja az embert a kinyilatkoztatásba”, és e folyamat során a megértés együtt jár a megtéréssel. Hiszen aki igazán megért, az szükségszerűen meg is változik.

Ezért szent az élet

Barsi Balázs kozmikus távlatba helyezte az ember kérdését. Mint fogalmazott: a világmindenség önmagában nem tudja megmagyarázni önmagát. „Nincs értelme nélkülünk, nekünk pedig nincs értelmünk Isten nélkül” – szögezte le. Hangsúlyozta azt is, hogy az ember személy, nem pusztán biológiai és pszichológiai adatok halmaza. „A szabadság nem az anyagból fakad. A sejtekben vagy az atomokban nincs szabadság. Bennünk azonban van, és már a fogantatás pillanatától. A személy tehát ajándék. Ezért szent az élet, ezért szent a házasság is, és ezért tud Isten még a legsérültebb emberi történetekbe is belépni” – magyarázta.

Jézus személyével kapcsolatban a ferences szerzetes kifejtette: Krisztus minden kategóriát meghalad. Túllépi a filozófusokat, a vallásalapítókat, a pszichológusokat. Ő sokkal több mindezeknél. „Nem

eszme, hanem kapcsolat. Örök kapcsolat az Atyával” – fogalmazott. Ennek a kapcsolatnak a magja pedig a Szentháromság titka. „En az Atyában vagyok, és az Atya én bennem” – idézte Jézus szavait. A szeretet tehát egy személy: maga a Szentlélek, aki kiárad a szívünkbe. Ezért az igazi szeretet nem múlik el, ami valóban szeretet volt, az örök.

Prédikációjában Barsi Balázs az Egyház missziójáról is szólt. Úgy véli, az Egyház kiválasztottsága elsősorban küldetés; nem azért vagyunk kiválasztva, mert jobbakké lennénk bárkinél, hanem mert feladatunk van a világ felé – mondta.

Isten akkor is jelen van, amikor süllyedünk

A vízen járás történetét felidézve a ferences szerzetes arról beszélt, hogy Jézus a viharban is látja tanítványait. Látja őket küzdeni. „Néha úgy tűnik, mintha tovább akarna menni, de csak azért, hogy megszólítsuk: »Uram, ments meg!« És ő válaszol:

»Én vagyok. Ne féljete!«” Ez az „én vagyok” – emelte ki – ugyanaz, mint a csipkebokornál elhangzó isteni név: „vagyok, aki vagyok”.

Isten akkor is jelen van, amikor süllyedünk: a félelemben, a szenvedésben és a halál közelében is. „Testvéreim, Jézus ma is imádkozik értünk. Az Egyház küldetése ebből az imádságból fakad. Nem a mi terveinkből, hanem abból, hogy részt veszünk Jézus imádságában. Ezért jövünk az oltárhoz. Oda, ahol egészen nekünk adja magát. Oda, ahol egyedül is vele lehetünk, és mégis a legmélyebb közösségben. Ez az Egyház: Krisztus titokzatos teste” – zárta prédikációját Barsi Balázs.

A liturgia után lehetőség nyílt arra is, hogy a jelenlévők személyesen köszöntsék őt. Isten éltesse Barsi Balázst sokáig, azután pedig örökké!

**Forrás: Ferences Média/
Ádám Rebeka Nóra
Fotó: Merényi Zita**

Végső búcsú Wettstein József piarista tanártól

A budapesti Piarista Gimnázium kápolnájában gyűlt össze január 9-én a Wettstein József lelki üdvéért bemutatott szentmisére a piarista közösség, a szerzetes pap családtagjai, barátai, kollégái és egykori tanítványai. Földi maradványait a Fiumei úti sírkert piarista sírboltjában helyezték örök nyugalomra.

Wettstein Józsefet életének 70. évében, december 24-én, a szentestére való készüllet idején hívta magához az Úr hosszan tartó, sok szenvedéssel járó, de méltóságban, hittel viselt betegség után.

A gyászmise egyben hálaadás volt Wettstein tanár úr életéért, papként, szerzetesként, tanárként végzett munkájáért. Zsódi Viktor piarista tartományfőnök beszédében két képpel idézte meg alakját: a pedagóguséval, aki szelíden dolgozott azért, hogy diákjait elindítsa sokra hivatott pályájukon, valamint a papéval, a „Legszentebb Oltáriszentségről nevezett” szerzetesével, akinek életprogramja volt, hogy táplálékká váljon a körülötte élőkért, ahogyan arról élete utolsó napjáig tanúságot tett.

Wettstein Józsefet a gyászmise után, sűrű hóesés közepette helyezték örök nyugalomra a Fiumei úti sírkert piarista sírboltjában, majd a gyászolók a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola dísztermében gyűltek össze megemlékezésre. Képanyaggal illusztrált rövid beszédben idézte fel a tanár úr életének egy-egy részletét testvére, Wettstein András; Horváth Bálint, a budapesti gimnázium igazga-

tója; Morvai Gábor, rendtársa, továbbá volt gimnáziumi és audiovizuális kommunikáció szakkörös diákjai.

Zsódi Viktor SchP tartományfőnök így kezdte a gyászmisében elhangzott prédikációját: Pilinszky János írja egy helyütt: „Egy ember élete nagyrészt figyelmének története. (...) A szeretet ott kezdődik, mikor a belső figyelem egyszerre folyamatossá válik.” Amikor ma megállunk itt, a Duna-parti kápolna csöndjében, hogy búcsút vegyünk Wettstein József tanár úrtól, valójában egy ilyen sajátos „figyelem” történetére emlékezünk. Egy olyan ember figyelmére, aki tanárként a struktúrák rendjét, a képek és filmkockák igazságát, szerzetes papként pedig az Oltáriszentség titkát figyelte és tanította figyelni nemzedékek sorának.

Néhány nappal ezelőtt, karácsony vigiliáján, amikor a világ a Fény születésére várt, József atya átlépett a „várakozó ünneplésből” az örök jelenléte. Élete 70. évében, piarista hivatásának 47. évében itt, a földi „stúdióban” befejeződött a munka. A film elkészült. Wettstein tanár úr nem volt a zajos sikerek embere. Háttérben dolgozó, csendes munkás volt. Ahogy ő maga fogalma-

zott egy interjúban: „A szeretet kultúrájában az a nagyszerű, hogy ott nem az a hozzáállás egymáshoz, hogy le akarom győzni a másikat.” Ő nem legyőzni akart minket érveivel, hanem fölemelni – mondta Zsódi Viktor.

A tartományfőnök két képet, két történetet idézett föl az elhunyttal kapcsolatban. Az első kép a tanaré. Sok egykori tanítványa – köztük Nagy Dénes filmrendező is – emlékszik a nyári AVK-táborok (az audiovizuális kommunikáció szakkör rövidítése – a szerk.) reggeleire. Wettstein atya nem sípall ebresztett, nem parancsszóval. Benyitott a szobába, és csak ennyit mondott: „Ma is érdemes felkelni.” Ebben az egyszerű mondatban benne van minden, amit a piarista pedagógia jelent. Ez a mondat ugyanis nem utasítás, hanem meghívás volt. Az élet igenlése.

A másik kép a papé. Szerzetesi nevében is a Legszentebb Oltáriszentséghez kapcsolódott. Ez nem egy dísz volt a neve mellett, hanem sorsprogram. Amikor az 1990-es években, a videokazetták hőskorában fölismerte, hogy a keresztény értékek hiányoznak a vizuális kultúrából, cselekedett: létrehozta a VITEO Egyesületet, kazettákat másolt, csomagolt, postázott. Nem volt ez látványos munka, de lelki „táplálékot” jelentett sok száz családnak, mindazoknak, akik így jutottak hozzá értékes filmekhez. Később, amikor megalapította az Ökumenikus Diákképzőszert, ugyanezt tette: teret nyitott a fiataloknak, hogy megmutathassák magukat, s a kamerán keresztül tanulják meg látni Istent és az embert.

Wettstein tanár úr élete a szolgáló kapcsolatok jegyében telt. Ez a szolgálat az utolsó években új, fájdalmas mélységet kapott. Láttuk őt, ahogy a betegség lassan elnehezíti a járását, és sorra veszíti el fizikai képességeit. Amikor a hétköznapi legapróbb cselekvései – akár egy fogkrémes tubus kinyitása is – küzdelemmé váltak számára, nem panaszkodott. Ilyenkor fohászként mondta el

magában saját imájának sorait: „Ne prédaként éljünk (...), táplálék legyünk.”

A szenvedésben nem vált keserűvé, nem zárkózott be. Talán kereste a logikus választ a miértekre, de hívő szíve kimondta az igent. Erején felül küzdött azért, hogy bemutathassa a legszentebb áldozatot. Két nappal a halála előtt, december 22-én még oltárhoz állt, és a szentmisét legelső osztályáért ajánlotta föl.

Wettstein József öröksége nem kőbe vésett szobor, hanem egyfajta látásmód. Öröksége az a többlet, amiről oly sokat beszélt: hogy az iskola több legyen mint iskola. Hogy a tudás ne csak információ legyen, hanem út Istenhez. Öröksége a bizalom: hogy merjünk önmagunk lenni, mert a szeretet kultúrájában nem kell védekeznünk. Öröksége az a mondat, amelyet most, a halál árnyékában is nekünk szegez: „A féligazság a legveszélyesebb, mert van benne valamennyi igazság.” Ő az egészre törekedett. A teljes emberre, a teljes hitre.

Zsódi Viktor tartományfőnök Wettstein tanár úr imádságával zárta a megemlékezést:

Uram, Jézusom!

Te vagy a Megváltóm, Te vagy a kenyérem, szereteted által megújul életem.

Hogy közel jöjj hozzánk, Te emberré lettél, isteni erőddel nagy csodákat tettél.

Járva víz felszínén, testedet uraltad, éhezők kenyerét megszaporítottad.

Utolsó vacsorán áldozati tested apostolaidnak kenyérévé tetted.

Szavadra már ekkor szent itallá érett a keresztfán másnap értünk ontott véred.

Ezt tegyék mindig, mikor együtt vagytok! Szentmisét alapít ez a szent parancsod.

Így ment el végsőig megtestesülésed, embertárs, áldozat, táplálék lett élted.

Így fordítottad át a világ menetét, megváltásul adtad Kenyered erejét:

Ne prédaként éljünk, mit felfal a világ, táplálék legyünk, ki odaadja magát.

Tápláló szeretet árad Kenyeredből, megindít bennünket, mozdit kényelmünkéből.

Tanuljunk szolgálni, másokkal jót tenni, áldozatot hozva önzetlennek lenni.

Így hívsz meg bennünket, Istennek Szent Fia, legyünk mi is kenyér, Eucharisztia.

A szentáldozásban szívemet kitárom, táplálva szeretni: utam Veled járom! Ámen.

Forrás: Piarista Rend Magyar Tartománya
Fotó: Szabó Csaba

A „szegények orvosa” húgának tisztelete

Százötven évvel ezelőtt, 1875 karácsonyán született Dunakilitiben gróf Batthyány Erzsébet, Boldog Batthyány-Strattmann László húga. A grófnő a ferences harmadrend tagja volt, saját korában ismert lelki író. Születése kerek évfordulója alkalmából szülőfalujában emléktáblát avattak tiszteletére december 19-én.

A dunakiliti általános iskolának helyet adó Batthyány-kastély falán elhelyezett emléktáblát a Batthyány család képviselőiben jelen lévő Pongrácz Éva és Batthyány-Schmidt Margit leplezték le, majd Bodó Zoltán plébános áldotta meg. A grófnő életét és tevékenységét Horváth-Farkas Péter ismertette.

Batthyány Erzsébet 1875. december 25-én született, Batthyány József és Batthyány Ludovika utolsó, tizennegyedik gyermekeként. Mindössze néhány hetes volt, amikor családja a nagy árvíz miatt Köpcsénybe költözött. Erzsébet grófnő a századforduló éveiben férjével,

Fordított Assisi Szent Ferenc-életrajzot, megírta többek között Assisi Szent Klára, Folignói Szent Angéla és Árpád-házi Szent Erzsébet életregényét. XI. Piusz pápa is elismerte munkáját, és személyesen bízta Páduai Szent Antal életének megírására. Baylon Szent Paszkárról szóló könyvében az akkor már halálos beteg bátyja, Batthyány-Strattmann László kérésére kezdett dolgozni. Írt továbbá vallásos témájú színművet, kisebb imafüzetei jelentek meg, valamint kiadták több mint hatszáz oldalas római útikönyvét is. Ő írta meg Batthyány-Strattmann László első életrajzát. Halála előtt német nyelven írt kéziratörödéke, mely 2011-ben jelent meg magyarul, gyermekkori emlékeit gyűjti össze.

Batthyány Erzsébet a ferences világi rend, az úgynevezett harmadik rend tagja volt. Mind lelkeségét, mind irodalmi tevékenységét meghatározta a ferences szellemiség. Legtöbb írásműve Szent Ferencről és ferences kötődésű szentekről szól. Inspirálta a ferences

gróf Pálffy Sándorral visszatért szülőfalujába. Irodalmi tevékenységét is itt folytatta, Pálffy Erzsébet grófnő írói néven publikált.

Első írásai, assisi zárandoknaplójának részletei a *Szent Ferenc Hírnökében* jelentek meg az 1910-es években. Később a *Ferences Közlöny* főmunkatársaként rendszeresen közölt elbeszéléseket. Önálló kötetei is napvilágot láttak 1924 és 1944 között, főként vallási témájú művek és műfordítások.

rend 700. nagy jubileuma is; művei, melyekről a korabeli katolikus sajtóban pozitív kritikák jelentek meg, napjainkban ismét időszerűek lehetnek.

A grófnőnek 1945-ben el kellett hagynia Magyarországot. Münchenben halt meg 1954-ben.

Borsodi Heni
Fotó: Kovács Andorné

A szépség is isteni valóság, és hat Mit mond ma nekünk a Naphimnusz?

A múlt év végén jubileumi konferenciát rendeztek a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán. A szervezők az esemény mottóját Assisi Szent Ferenc imádságából vették: „Érzéket és értelmet, Uram...” A tanácskozáson *A Naphimnusz lelkisége ma* címmel kerekasztal-beszélgetés is sor került, melynek résztvevői Hernádi Mária irodalomtörténész, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészeti- és Társadalomtudományi Kara Vitéz János Tanárképző Központjának adjunktusa, Bagyinszki Ágoston OFM, a Sapientia-főiskola rektora, Nobilis Mórió plébániai kormányzó, a Naphimnusz Teremtésvédelmi Egyesület alelnöke, a Sapientia tanára és moderátorként Kardos Csongor OFM, provinciai titkár voltak.

A kérdésre, ki hogyan került kapcsolatba Assisi Szent Ferenc költeményével, Hernádi Mária elmondta: mindig szerette a *Naphimnusz*t mint imádságot, de versként nem foglalkozott vele, hiszen ez egy középkori szöveg, az ő szakterülete pedig a modern magyar irodalom. Az elmúlt években viszont Bagyinszki Ágostonnal, Kardos Csongorral és Mészáros Lukáccsal együtt tagja lett a Naphimnusz-kutatócsoportnak, s e közös munkának köszönhetően közel került a vershez.

Nobilis Mórió felidézte: még középiskolába járt, amikor a ferences Szendrei Miklós atya, aki a káplánjuk volt Tatabányán, beszélt nekik a *Naphimnusz* szépségéről. A plébániai kormányzó kiemelte: amikor 2011-ben létrejött a Naphimnusz Teremtésvédelmi Egyesület, természetes volt számukra, hogy Assisi Szent Ferenc verséről nevezik el.

Bagyinszki Ágoston válaszában felidézte, hogy fiatalon tájfun volt, szeretett horgászni, majd fizikusként végzett az ELTE-n. Diákkorában, a balatoni nyaralásai során lenyűgözték a naplementék és a napfélték. Este aranyhídról beszéltek, reggel ezüsthídról. Huszonegy éves korában felismerte, hogy reggelente mindenkinek van egy ezüsthídja. A fizikus tudja, hogyan, a fényvisszaverődés mely törvényei szerint keletkezik ez a jelenség, mégis, a személyes élmény is ott van ebben. Amióta megtanulta kívülről a *Naphimnusz*t, a szövegén való elmélkedés végigkíséri a napjait, mondta.

Kardos Csongor OFM visszaemlékezett arra, hogy esztergomi ferences gimnazistaként az

érettségien a *Naphimnusz* tételt húzta. Ezt úgy értelmezte, hogy a Jóisten ilyen különleges módon ajándékozta meg mindjárt szerzetesi élete elején. Később, már pasaréti növendékeinek kezdetén, Zatykó László atya, aki korábban felkészítette az egyetemi felvételre magyarból, megkereste őt azzal, hogy bár sok fordítása van a *Naphimnusznak*, egyik sem igazán megfelelő, s jó lenne, ha egy ferences fordítaná le, aki a Szent Ferenc-i lelkiséggel tekint a szövegre. Kardos Csongor vállalta a felkérést, és ekkor mélyedt el jobban a költeményben.

Hernádi Móriát a *Naphimnusz* személyessége indította arra, hogy megvizsgálja: hogyan jelenik meg a vers lelkülete a modern magyar lírában. A *Naphimnuszban* valóságos kapcsolatok mutatkoznak meg a természet létezőivel, arcot kapnak a versben, Szent Ferenc testvérként, fivérként, nővérként szólítja meg ezeket a teremtményeket. A professzor asszony sokunk természetkapcsolatára ismert rá ebben a személyességben. Mint mondta, a természetben járhatunk úgy, hogy a fajokra tudományos szempontból tekintünk, vagy úgy is, hogy nem gondolunk semmire, csak a friss levegőn vagyunk. Sokféleképpen merülhetünk el a természetben, például úgy is, hogy jelen vagyunk benne, és látjuk mindazokat, akik rajtunk kívül ott vannak még: az állatokat, a növényeket, az égitesteket. Ez esetben egy teljesen valóságos személyességet élhetünk meg, valódi találkozásokat. Hernádi Mária korábban sokat foglalkozott a perszonalista filozófus, Martin

Buber gondolatrendszerével, s úgy látja, az is visszaköszön itt. Irodalomtörténészként hosszú ideje kutatja a második világháború után indult költők munkásságát, s megvizsgálta, milyennek mutatkozik költészetükben a természettel való kapcsolat, és főként felfedezhető-e náluk a természetén keresztül a Teremtő dicsérete. A szocializmus évtizedeiben élt embernek nem sok lehetősége volt megélni ezt, s azt is tudjuk, hogy a modern ember eltávolodott a természettől, életéből eltűntek, eltűnnek a korábbi kapaszkodók, az időtállóknak gondolt értékek. A Hernádi Mária által vizsgált költők – Weöres Sándor, Nemes Nagy Ágnes, Pilinszky János – viszont még más korban születtek és nőttek fel. Vallásos neveltetésük és műveltségük révén is hozták magukkal azt a tudást, hogy a teremtés a Teremtőről beszél. Kíváncsi volt rá, hogy verseikben, amelyek korszak és stílus vonatkozásában is nagyon messze esnek a *Naphimnusztól*, hogyan jelenik meg ez. Hernádi Mária feltételezi: emberségünkkel együtt adott számunkra az a lelkület, hogy a természettel és azon keresztül a Jóistennel valamilyen kapcsolatban vagyunk, és ennek történelmi kortól függetlenül meg kell maradnia. Vizsgálódásai során rácsodálkozott arra, hogy a természet menedékként jelent meg az imént említett költők verseiben, s kortársaik életében is. Nem véletlen, hogy az ötvenes-hatvanas-hetvenes években rengeteget kirándultak az emberek. Hiszen a természet a hatalom által ellenőrizhetetlen szféra volt. Az

érzékeny lelkű embereket – mint amilyenek a művészek is – a Jóisten eléri a természetben, mert a teremtmények, a fák, a növények, a virágok, a madarak, ahogyan az égitestek is minden körülmények között teszik a dolgukat. Ez Isten felé vezető, láthatatlan, rejtett út maradt ezekben a nehéz évtizedekben is, nem lehetett megakadályozni, hogy ez a csatorna létrejöjjön Isten és az emberek között.

A három említett költőnél nem közvetlenül, hanem áttételesen jelenik meg ez a gondolat, bár Weöres Sándor *Ima* című verse akár *Naphimnusz*-átiratnak is nevezhető. Nemes Nagy Ágnesre és Pilinszkyre főleg az jellemző, hogy mindenféle kerülőutakon kell visszajutni a természethez, és azon keresztül Istenhez. Mindhármuknál, de különösen az utóbbi két költőnél nagyon fontos motívum a Nap és a vele való kivételes viszony. Ugyanaz mutatkozik meg a költészetükben, amiről Szent Ferenc így írt:

„És szép ő és nagy ragyogással sugárzó,
rólad, Nagyfölségű, jelentést hordozó.”

Nobilis Márió kortárs szövegekből idézett, elsőként Basa Viktor *zsoltár* című verséből:

„menedékül adtad a völgyet
a mély erdők lobogó zöldjét
és adtad nekem a csendet
a nyugalom márványföldjét...”

ugyan hová menekülhetnék
megkínzott arcod elől Uram
egyedül kínzott arcod elé
menekül mind aki van”

A plébániai kormányzó azután a Kispál és a Borz énekes-dalszerzőjének, Lovasi Andrásnak néhány sorát is felolvasta a *Búcsúzó Nap* című dalból:

„de most még posztmodernül rávakuzunk
a Napra,
nem ideges, megy át hidrogénből héliumba,
nem mondja, hogy ennyi,
le kéne nekem menni,
a hülye Napja csak szó nélkül lemegy.”

Az utóbbi szöveghez fűzött magyarázatában kifejtette: ebben a posztmodern képben szintén személyes a hangvétel, s a Nap úgy tűnik föl benne, mint ami teszi a dolgát. A posztmodern, ideges, önelégült ember pedig rácsodálkozik erre. S ugyanígy rácsodálkozik a *Naphimnuszra* is. Zsízsegünk, szaladgálunk, tervezünk, akciózunk, és akkor egyszer csak szembeesünk ezzel az időtálló, klasszikus, mégis nagyon élő imádsággal, költeménnyel, s rádöbbenünk: Ferenc teljesen más irányból tekint a világra, a természetre, a teremtésre. Ez fejbe kólintja az embert. „A mai fiataloknál valami fellélegzésszerűséget érzek, amikor azt látják, hogy a Messenger, az Instagram, meg a feljűk áradó elvárások és az állandó aktivitásigény mellett részük lehet a *Naphimnusz* által kiváltott, teljesen másféle élményben is.” A mai ember önmagától sem stílusában, sem szövegezésében, sem gondolkodásában nem talál rá erre az életérzésre, de ha mégis találkozik vele, akkor újszerű élményként élheti meg a *Naphimnuszban* leírtakat – szögezte le a plébániai kormányzó.

Nobilis Márió három tézist fogalmazott meg. Az első: Assisi Szent Ferenc nem ismerte a környezetvédelmet. A második: a mai környezetvédők viszont ismerik őt, és ez „kutya kötelességük is”. A harmadik: ha a környezetvédők azt hiszik, hogy ismerik Assisi Szent Ferencet, de félreismerik, az gond. A pluszkérdés pedig: mit tegyenek most már akkor szegény teremtvédők, akik egyszerre zöldek is, meg barnák is. Ferenc egészen más összefüggésben élt és gondolkodott, ő nem környezetet vagy termé-

zetet, hanem Teremtőt és teremtményt látott, s az erre való rátalálás életének nagy fordulata. De a környezetvédelemben is az ember áll a középpontban, ahogyan a *Naphimnuszban* is. Ferenc megszólítja a teremtményeket, hogy kifejeződjék bennük Isten dicsősége, dicsérete. Ő nem problémát lát, hanem a Teremtőt és a teremtményt. Ferenc pápa szavaival: Isten Szegénykéje „ökológiai megtérésre hív meg téged”.

A kérdésre, hogy mit mond nekünk ma a *Naphimnusz*, Bagyinszki Ágostonnak a *bevezetés* a *misztériumba* kifejezés jutott eszébe, mert a keresztény tanítás nem csupán információátadás, hanem valamiféle beavatás egy kapcsolatba, egy látásmódba. A megtérés (metanoia) eredetileg a látásmód megváltozását jelenti. Amikor Jézus azt mondja tanítványainak, hogy így imádkozzatok: „Mi Atyánk...”, akkor beavatásban van részük. Amikor Ferenc átadja nekünk a *Naphimnusz*-t, hogy ezt imádkozzátok, mielőtt prédikáltok, vagy a prédikáció végén, vagy a halálra készülve, tulajdonképpen minden élethelyzetben, akkor ez is beavatás. Ennek a beavatásnak pedig ma óriási aktualitása van.

Nobilis Márió még hozzáfűzte mindehhez: Ferenc elküldte a testvéreket, hogy menjenek és énekeljék el a *Naphimnusz*-t Assisi egymással haragban álló két vezetőjének, a püspököknek és a podestának, akik ennek hatására kibékültek. Ez pedig intés arra, hogy a szépség is isteni valóság, és hat.

Kardos Csongor fontosnak tartotta elmondani azt is, hogy úgy látja, a *Naphimnusz* a hívők körén túl is összekötő kapocs lehet, az ökológia területén. Lehetőséget kínál számunkra, hogy sokakat megszólítsunk, beszélgessünk velük e téma kapcsán, s ez a párbeszédnek újabb és újabb tereit nyithatja meg.

Bodnár Dániel

Fotó: Sapientia Szerzetesi
Hittudományi Főiskola

Népszerűek a katolikus egy

Székely János szombathelyi püspök, a Magyar Katolikus

vezetemek

Püspöki Konferencia elnöke az Educatio kiállításon

Székely János szombathelyi megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem (PPKE) nagykancellárja január 8-án délelőtt meglátogatta az aznap kezdődő, a Hungexpo területén zajló 26. Educatio Nemzetközi Oktatási Szakkiállításon a hazai katolikus intézmények standjait.

A diákok sokaságát vonzó látványos, kreatív, zenés rendezvényen Székely János püspök elsőként a Pázmány Péter Katolikus Egyetem standkomplexumát kereste fel, ahol röviden elbeszélgetett Kuminetz Gézával, az intézmény rektorával, majd kari vezetőkkel és az egyetemi hallgatók képviselőivel találkozott.

Az MKPK elnöke, aki egyben a PPKE nagykancellárja, meglátogatta az egyetem karainak standjait, láthatóan szívesen beszélgetett a jelen

lévő hallgatókkal, megosztotta velük személyes gondolatait, és tájékozódott a képzésekről, a pályaválasztás lehetőségeiről, a kollégiumok helyzetéről.

Székely János vidám, szíves fogadtatásban részesült, egy szerencsekereket megfogatva csokoládét nyert, s a hagyományörző régészhallgatókkal is társalgott. A Pázmány-egyetem standjának különleges vonzerőt adott, hogy a helyszínen készített vattacukorral és pattogatott kukoricával várták az érdeklődőket.

A katolikus felsőoktatás társadalmi szerepére vonatkozó kérdésekre Székely János a következőket válaszolta: „Széchenyi István mondta, hogy egy nemzet igazi ereje a kiművelt emberfők sokaságában rejlik. Nagyon fontos egy nemzet és hasonlóképpen egy egyházi közösség életében is azoknak a szerepe, akik átfogó tudással rendelkeznek a maguk szakterületén. Országos szinten ők határozzák meg egy nemzet mentalitását, jövőjét. Éppen ezért, ha a hitünk, az evangélium jelen tud lenni a hazai felsőoktatásban, akkor kovásként, sóként megtermékenyítheti az egész társadalmat, kihathat nemzetünk életére. Ezt látjuk nemzetközi téren is: ahol az Egyház

hite, szellemisége, kultúrája kezdi átjárni a társadalmat, ott megjelenik a katolikus egyetem alapításának vágya, s egy idő múlva a valósága is. Napjainkban például Afrikában, ahol sok helyen rendkívül életerős az Egyház, az egyik legfontosabb előrelépést a katolikus egyetemek alapítása jelenti, mert ezáltal képes hatni a kereszténység a közéletre, az oktatásra és sok más területre.”

”
Ahol az Egyház hite, szellemisége, kultúrája kezdi átjárni a társadalmat, ott megjelenik a katolikus egyetem alapításának vágya

Ismert, hogy a PPKE Hittudományi Kara, Bölcsész- és Társadalomtudományi Kara, Jog- és Államtudományi Kara, Információs Technológiai és Bionikai Kara, valamint a Kánonjogi Posztgraduális Intézet számos nemzetközi együttműködésben vesz részt, és egyre több külföldi hallgatót fogad. A Pázmány hazai téren a top hat felsőoktatási intézmény egyike, bölcsészka országos szinten talán a legnépszerűbb. Az egyetemen a gazdaságtudományi és a gyógy-pedagógiai képzések is elindultak.

A január 8. és 10. között tartott 26. Educatio Nemzetközi Oktatási Szakkiállításon képzési tájékoztatóikkal, pályaválasztási tanácsaikkal megjelentek a hazai felsőoktatás további katolikus résztvevői is.

Székely János a Hungexpo A pavilonjában ellátogatott az Eszterházy Károly Katolikus

Egyetem standjához. A töretlenül fejlődő, egyre több érdeklődőt vonzó intézmény képzéseiről érdeklődve a püspök és a helyszíni pályaválasztási tanácsadók beszélgetésükben külön megemlítették a Pyrker-ösztöndíjat, amelyet a fenntartó, az Egri Főegyházmegye támogatásával kapnak az arra jogosultak. Szóba került, hogy Ternyák Csaba egri érseknek szívügye az egyetem.

A felsőoktatási seregszemlén Székely János, az MKPK elnöke többek közt a Veszprémi Érseki Főiskola szociális és egészségügyi képzéseiről is tájékozódott.

A kiállításon a püspök megállt az Apor Vilmos Katolikus Főiskola, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola és a Szent Ignác Jezsuita Szakkollégium tájékoztató pultjainál is, elbeszélgetett a pályaválasztási tanácsokat adó hallgatókkal, az oktatási szakemberekkel, majd ellátogatott a Gál Ferenc Egyetem standkomplexumához, ahol hosszasan tárgyalt Kovács Katalin oktatási igazgatóval. A szegedi intézmény elismertsége, vonzereje évről évre nő. Az egyetemen idén – az országban egyedülálló módon – gyermek- és ifjúságvédelmi tanszék kezd meg működését.

Körössy László
Fotó: Lambert Attila

Leó pápa áldásával tértek haza a kisteleki betlehemezők

A Harmat József hitoktató-kántor által vezetett Kisteleki Betlehemezők Csapatának „három király” XIV. Leó pápa meghívására december 31-én és január 1-jén a Vatikánban jártak.

A tavaly karácsonyi Nemzetközi Betlehemes Versenyt megnyerő kisteleki betlehemező csapat jutalma volt ez a kitüntetés, amelyben immár harmadszor részesültek a kisteleki gyerekek: korábban két ízben Ferenc pápa meghívására jártak a Vatikánban, most pedig Leó pápa vendégei voltak. Az év utolsó napján részt vettek a Szent Péter téren tartott idei utolsó általános kihallgatáson, az újévi szentmisén pedig Leó pápával együtt imádkoztak a világ békéjéért és hazájukért.

Európa különféle országainak betlehemező csapataiból utaztak a gyerekek a Vatikánba ezekben a napokban; minden országból hárman képviselték hazájukat.

Harmat József beszámolt arról, hogy a Nemzetközi Betlehemes Vetélkedőt nyolcadszor is megnyerte a Kisteleki Betlehemezők Csapata. Jutalmuk Leó pápa meghívása volt a Vatikánba. Farkas Fülöp, Herzsán Benett és Toma Gergely kisteleki hittanosok tanáruk vezetésével 2025. december 29-én repültek Rómába, és öt napot töltöttek Olaszország fővárosában,

hazánkat képviselve a Leó pápa által szervezett programokon.

December 31-én audienciára várta őket a Szentatya a Szent Péter téren, ahol köszöntötte a számos országból érkező zarándokokat. A betlehemezők küldöttségeinek tagjait külön kézfogással üdvözölte, és megtapsolta őket, így tudatva velük, milyen értékes a betlehemezés hagyományának éltetése, amellyel Jézus születésének örömhírét viszik közel az emberekhez. Az audiencia végén Leó pápa mosolyogva, integetve hagyta el a Szent Péter teret, miközben az emberek örömteli éljenzése hallatszott.

Az új év első napján Németország, Svájc, Ausztria, Szlovákia, Olaszország és Magyarország „háromkirályai” előtt megnyílt a Szent Péter-bazilika óriási kapuja. A királyi ruhájukba öltözött gyerekeket a pápai oltárhoz vezették, ott várták a Szentatya érkezését, hogy közösen imádkozzanak vele Szűz Mária istenanyaságának ünnepén, a béke világnapján. A hatvanezer hívővel megtelt templomban minden szem a háromkirályokra szegeződött. A sorok között vonulva érezték, milyen nagy megtiszteltetés, hogy megjeleníthetik a betlehemi három királyt, akik rátaláltak a kis Jézusra.

Leó pápa egy gyönyörű áldással kezdte újévi homíliáját: „Fordítsa feléd arcát az Úr, és adjon neked békét!” (Szám 6,26) Ezzel Isten

arcának egyik alapvető vonására emlékeztetett: szeretetének ingyenességére, arra, hogy fegyvertelenül és lefegyverző módon jelenik meg előttünk: mezítelenül, védtelenül, mint egy jászolban fekvő újszülött. Mindezt azért, hogy megtanítsa nekünk: a világ nem kardélezéssel menekül meg, nem azáltal, hogy ítélkezünk, elnyomjuk vagy megöljük testvéreinket, hanem azzal, hogy fáradhatatlanul igyekszünk megérteni, megbocsátani, felszabadítani és befogadni mindenkit – számítás és félelem nélkül, békében élve mindenkivel.

Január 2-án Harmat József és a kisteleki háromkirályok az ókori Rómával ismerkedtek: megtekintették a Colosseumot, a Palatinus-dombot, a császárok palotamaradványait, a Forum Romanumot, az egykori kereskedelmi és politikai élet színtereit. Délután a Santa Maria Maggiore-bazilikába látogattak el, és tiszteletüket tették Ferenc pápa sírjánál, imádkoztak, és emlékeztek az évekkkel ezelőtti találkozásokra.

Lélekemelő és hitmegerősítő napok voltak ezek a kisteleki küldöttség tagjai számára. Sokan élménnyel gazdagodva repültek haza, és büszkék voltak arra, hogy a kisteleki háromkirályok képviselhették hazájukat a Vatikánban.

**Forrás: Vatikáni Rádió;
Kisteleki Betlehemezők Csapata
Fotó: Vatican News**

HÍREK KÉPEKBEN

Az elmúlt évek hagyományát folytatva a Pécsi Egyházmegyei Hivatal minden évben új jelmondatot választ a *Szentírásból*. A szentév lezárása után a „Békesség nektek, akik Krisztusban éltek!” (1Pét 5,14) mottóval köszönti a 2026-os évet a Pécsi Egyházmegye, utalva XIV. Leó pápa első nyilvános beszédére, amit ezzel a mondattal kezdett a Szentatya: „Béke mindnyájatokkal!”

A doni harcokban részt vett magyar – köztük számos szombathelyi és vasi – katonákra emlékeztek január 12-én Szombathelyen. A Martineum Felnőttképző Akadémia udvarán összegyűlt megemlékezők előtt Gálffy Áron önkormányzati képviselő mondott beszédet, majd Székely János megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke szentmisét mutatott be a Szent Kereszt-templomban.

A Szegedi Tudományegyetem Petri Gábor Klinikai Tömbjében új kórházlelkészeti szobát avattak vízkereszt napján, január 6-án. A bensőséges, nyugodt hangulatú tér lehetőséget ad beszélgetésre, imára és lelki megerősítésre, így a gyógyítás nemcsak a testre, hanem a lélekre is kiterjedhet.

Élet

Egy bibliai szó rövid története (3. rész)

Nyolcvanéves
az
Új Ember

1945. augusztus 9-én jelent meg az Új Ember első száma. Lapunk nyolcvanéves fennállását ünnepelve cikksorozatot indítottunk, válogatva az elmúlt évtizedek írásainak legjavából. Falu Tamás (1881-1977) lapunkban publikált versei közül választottuk ki az itt olvashatót. A költő, regényíró régi, nagy idők nagy tanúja: 1920 és 1935 között állandó munkatársa volt a Nyugat folyóiratnak. Tárcáit rendszeresen közölte a Pesti Hírlap.

Hogyha már eltűntem

Hogyha már eltűntem
a nagy végtelenben,
keresem az időt,
mely elszállt felettem.

Meg is találom majd
valahol a térben,
boldog éveimet,
melyeket átéltem.

Beléjük költözöm,
aki itt meghaltam,
mert mi itt elműlik,
az ott múlhatatlan.

(Új Ember, 1975. november 9.)

A Dallasban élő Lelóczky Gyula Donát ciszterci szerzetes írását folytatásban közöljük.

Szent Pálnak a rómaiakhoz írt levelét tanulmányozva a reformáció idejében oly sokat vitatott megigazulás (juszifikáció) szó igazi értelme is izgatott, de pontos jelentése zavaros maradt számomra, mivel a teológusok annyira megbonyolították a magyarázatát. Aztán ott van az *isteni örökbefogadás* (adoptáció) tanítása, amely szerint már itt a földön Isten szeretett gyermekeivé válhatunk, annyira, hogy Jézus Atyja a mi Atyánk is lesz: „Azoknak, akik befogadták (az Igét), hatalmat adott, hogy Isten fiaivá legyenek” (Jn 1,12); „Nézzétek, mekkora szeretetet tanúsított irántunk az Atya: Isten gyermekeinek hívnak, és azok is vagyunk! (...) Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk” (1Jn 3,1-2). Végül

mindig lelkesített a *Bibliának* az az állítása, mely szerint Jézus nemcsak lehetőséget és képességet adott tanítványainak, hogy szentekké legyenek, hanem feladatukká, hivatásukká is tette, hogy *életszentségre* törekedjenek.

A keresztény hitnek mindezek a gyönyörű valóságai egyenként örömmel töltötték el, de kissé zavarosan, szinte magányosan kavargtak az agyamban. Sokat gondolkodtam rajtuk, keresgéltem az összefüggéseket. Aztán egy nap villanásszerű lelki megvilágosodásban volt részem. Kapcsolódásokat vettem észre. Egyszerre rádöbbsentem, hogy ezek a kifejezések, mint valami kirakós játék darabjai, pontosan összeillenek, és egyetlen csodálatos kép áll össze belőlük: Istennek az ember számára öröktől fogva elgondolt terve. Ebben az összefüggésben a puzzle darabkáiból kirajzolódó kép

már nem csupán szép fogalom volt számomra, hanem élet, örök élet, az *Élet*, Jézus Krisztus élete bennem! Mert ez az élet nemcsak valami Krisztustól független isteni ajándék, hanem maga Krisztus, aki ezt állította magáról: „Én vagyok a feltámadás és az élet” (Jn 11,25). Jézus nem csupán birtokolja ezt az életet, hanem ő maga ez az élet! Az *élet* nem pusztán valami roppant értékes dolog, amit Jézus az őt követőknek adományoz, hanem, mivel ő maga ez az élet, Jézus saját magát ajándékozza azoknak, akik szeretik őt. Minthogy ő az Élet, ő maga az ajándék. Ennél többet, mint magát a teremtő és megváltó háromságos Istent, ember nem kaphat. Ez valóságos egyesülés Istennel! Ez a felfedezés olyan nagy meglepetést jelentett számomra, mint amekkora Kolumbuszé lehetett, amikor először látta meg Amerika földjét.

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-engesztelő-kápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczi István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75-77.) szentségimádási rendje: hétköznapi 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a második papi és szerzetesi hivatásokért, a harmadikon az imaládába elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarországon, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmise után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisét mutatnak be Mind-szent József bíboros boldoggá avatásáért a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba u. 5.) a következő napokon: február 6. péntek, március 6. péntek, április 7. kedd, május 6. szerda, június 6. szombat. A szentmisék 7 órakor kezdődnek.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móricz Zsigmond

út 141.) március 5-én 16 órától 8-án 13 óráig NAGYBŐJT lelkigyakorlat. Osztie Zoltán atyával, március 12-én 18 órától 15-én 13 óráig Gál Péter atya lelkigyakorlata: „Belső gyógyulás és szabadulás különféle kötelekeinkről”. Március 18-án 18 órától 21-én 13 óráig Kovács Cs. Albert atya lelkigyakorlata: „Az imádság”. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

MÉCS Napok – lelkigyakorlat fiatal pároknak Budapesten. A MÉCS Napok lelkigyakorlatokat a MÉCS-ben szolgálatot vállaló papok és házaspárok szervezik minden érdeklődőnek. Szeretettel várják az együtt járó és a jegyespárokat, valamint a három éven belül házasodott házaspárokat a következő alkalomra: 2026. február 6-8., péntek estétől vasárnap délutánig. A programot Harkai Gábor atya vezeti a Budatétényi Verbita Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban (Budapest XXII., Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.). Jelentkezési határidő: február 1., vasárnap. További információ: <https://mecshonlap.hu/>

MÉCS Napok az Eucharisztia-órán Budapesten a Budatétényi Verbita Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban (Budapest XXII., Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.) március 13-15., péntek estétől vasárnap délutánig. Szeretettel várják minden érdeklődő jelentkezését találkozásra az Oltáriszentségben jelenlévő Krisztussal. A programot Mészáros Domonkos OP atya vezeti. Kedvezményes jelentkezési határidő: 2026. február 13., péntek; jelentkezési határidő: március 8., vasárnap. További információ: www.mecshonlap.hu

EMLÉKMISE

Emlőbetegek Szent Agáta-miséje lesz az óbudai főplébánia-templomban (az Árpád híd budai hídfőjénél) 2026. január 31-én, szombaton 18 órától. Ünnepi mise keretében köszöntjük Szent Agátát, az emlőbetegek védőszentjét az óbudai főplébánia, a Curate Infirmos Orvosközösség és a Magyar Rákellenes Liga szervezésében. Főcelebráns: Tercsi Zoltán protonotárius kanonok. Minden érintettet és érdeklődőt szeretettel várunk. Imádkozzunk együtt az emlőbetegek gyógyulásáért védőszentjükhöz, Szent Agátához!

FELVÉTELI

A Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola, Kelet-Magyarország egyetlen katolikus peda-

ADÁSVÉTEL

RÉGI könyveket, képeslapokat vásárolok gyűjteményembe. T.: 06/20-341-9106

INGATLAN

BUDAPESTEN, az I. kerületben, Vörösmarty néző, tágas polgári lakás eladó. 102 négyzetméter, két szoba, hall, cselédszoba, konyha, kamra, fürdő, WC. Irányár: 162 mFt. T.: 06-30/630-9108

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átvesszünk. Budapest VI., Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő-szerda 10-17, csütörtök 10-19 óra.

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén házánál is. T.: 06/1-213-5726

gógusképző felsőfokú intézménye a 2026/27-es tanévben felvételt hirdet a következő szakokra. Osztatlan képzések és alapszakok: teológia, hittanár-nevelőtanár, hittanár-nevelőtanár-közismereti szakos tanár, katolikus szociális munka, katolikus közösségsszervező, kántor, katekéta-lelkipásztori munkatárs. Mesterszakok: pasztorális tanácsadás és szervezettefejlesztés, összehasonlító vallástörténet-alkalmazott kulturális tanulmányok, keresztény egyház- és művelődéstörténet, rövid ciklusú hittanár-nevelőtanár, licencia. A jelentkezéseket szeretettel várják 2026. február 15-ig. További információk a <https://szentatanaz.hu/> oldalon, illetve a főiskola tanulmányi osztályán a 06/42-597-602 telefonszámon vagy a tanulmanyiugyek@szentatanaz.hu e-mail címen.

Az Apor Vilmos Katolikus Főiskola a 2026-os felsőoktatási felvételen tizenkét alap-, négy mesterszakot és egy egyedülálló felsőoktatási szakképzést kínál. Az alap- és mesterképzéseket, valamint a felsőoktatási szakképzést állami ösztöndíjas és önköltséges, nappali és levelező formában is meghirdeti a főiskola. Többféle ösztöndíj-lehetőséget kínál hallgatóiknak, akik különböző mobilitási pályázattal, többek között az Erasmus+ programmal értékes külföldi tapasztalatot is szerezhettek. A szakok listáját az érdeklődők az avkf.hu-n és a felvi.hu-n találják meg, a jelentkezési határidő 2026. február 15.

A Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola várja a jelentkezőket a 2026-os nappali tagozatos képzéseire, valamint a szakirányú továbbképzésekre, tanfolyamokra is. Február 15-ig lehet jelentkezni a hittanár-nevelőtanár – közismereti szakos tanár (ELTE) képzésre a felvi.hu központi felvételi rendszeren keresztül és a főiskola belső felvételi rendszerében.

Április 27-ig a főiskola belső felvételi rendszerében lehet jelentkezni az alábbi képzésekre: teológia, katekéta – lelkipásztori munkatárs, teológiai felkészítő modul (részismeret), hittanár-nevelőtanár osztatlan mesterképzés, hittanár-nevelőtanár osztatlan mesterképzés, lelkigondozó képzés (pasztorális tanácsadás és szervezetfejlesztés). Tanfolyamok a 2025/2026. tanév tavaszi félévére: jegyesoktatók képzése, jelentkezési határidő: 2026. január 22., ismerkedés az Antalfai fejlesztő művészetterapeuta képzés módszerével, jelentkezési határidő: február 7.; ismerkedés az Antalfai személyiségfejlesztő meseterápia alapjaival – saját élményű önismerteti csoport, jelentkezési határidő: február 17.; nevelés irodalomterápiás eszközökkel, jelentkezési határidő: február 17.; zárandoktáborvezető-képzés, jelentkezési határidő: március 4., szerda éjféli.

GYÓNTATÁS

Többyneművű szentgyónási lehetőség a pesti ferenceseknél. A budapest-belvárosi ferences templomban (Budapest V., Ferenciek tere) lehetőséget biztosítanak a gyónás szentségében való részvételre azoknak is, akik Budapestet vagy akár Magyarországot más részen élnek, de nem beszélnek magyarul, akárcsak azoknak, akik turistaként látogatnak el hozzájuk, vagy különböző nemzeti kisebbségekhez tartoznak.

KONCERT

Ferences jótékonyági koncert lesz az autizmussal élőkért 2026. január 22-én 19 órától a Zenekadémián (Budapest VI., Liszt Ferenc tér 8.), melyen a ferences zenészekből és barátaikból álló Frates Zenekar és Kórus, valamint

KATOLIKUS HETILAP

Kiadja a Magyar Kurír

Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.

Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft.

Ügyvezető: Tolonics Gergely

ISSN 0133-1205

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG

ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.

LAPZÁRTA: 2026. január 12.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István

Lapszerkesztő: Baranyai Béla

Lapszerkesztő-helyettes: Körössy László

Szerkesztőség: Agónás Szonja, Bodnár Dániel, Fábian Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Nádudvari Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet

Olvasószerkesztő: Koditek Bernadett

Korrektor: Szántó István • Tördelés: Kuzma Angéla

Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.

Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933

www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjeszt@ujember.hu

Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.

Egyéni egy példányos előfizetés belföldi negyedévre:

6180 Ft, fél évre: 12 360 Ft, egy évre: 24 720 Ft.

Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).

Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu

Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu

Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:

+36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu;

<http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

FELHÍVÁS

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat a lakosság segítségét kéri a leginkább rászoruló emberek meleg ruháinak pótlására. A karitatív szervezet mostani gyűjtésében elsősorban nagyméretű férfi cipőt, bakancsot, akár munkavédelmi bakancsot, csizmát, valamint meleg kabátot, pulóvert, takarót és hálósákokat, továbbá sálát, sapkát és kesztyűt kér a szükségét szenvedők számára. A felajánlásokat a Szeretetszolgálat Budapesten a III. kerületben a Miklós utca 32. szám alatti hajléktalanellátó központjában, és a Batthyány téren, a Bem rakpart 28. szám alatti központjában 24 órán át fogadják. A Máltai Szeretetszolgálat hajléktalan ellátó intézményei és önkéntes csoportjai a többi településen nyitvatartási időben fogadják a felajánlásokat.

a Szent Angéla Iskola kórusai lépnek fel. Gregorián énekek, kórusművek és hangszeres kompozíciók egyaránt megszólalnak, kibontva a négy ferences jubileum tartalmát.

MEGHÍVÓ

A Mária Rádió fennállásának 20. évfordulója alkalmából ünnepi programot szerveznek a budapesti Szent István-bazilikában 2026. január 17-én, szombaton. Programok és helyszínek: 16.30–16.45 „A Mária Rádió 20 éve velünk” – A Mária Rádió ünnepi kiadványát mutatja be Dr. Szabó Tamás, a Mária Rádió elnöke. 16.45–17.30 Kerekasztal-beszélgetés – „Online az Úrral?” – Virtuális lelkiiségtől a valóságos lelki életig, avagy az online evangelizáció lehetőségei és korlátai a covid után. Beszélgetőpartnerek: Bábel Balázs kalocsai-kecskeméti érsek-metropolita, Székely János szombathelyi püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke, Lukovits Milán OFM, a Mária Rádió műsorigazgatója, Dr. Szabó Tamás, a Mária Rádió elnöke. Helyszín: Szent István-bazilika, altemplom. A bazilikában a 18 órakor kezdődő ünnepi szentmise főcelebránsa Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek. A zenei szolgálatot a Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola adja, vezényel: Sapszon Ferenc karnagy. További információ és regisztráció: <https://www.mariaradio.hu/20-evesek-leszunk> Minden érdeklődőt szeretettel várnak!

ÖKUMENIKUS IMAHÉT

Az ökumenikus imahét országos nyitó istentisztelete lesz Budapesten a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa (MEÖT) szervezésében 2026. január 18-án, vasárnap 18 – 19.15 óra között a Kálvin téri református templomban (Budapest IX., Kálvin tér 7.). Szentbeszédet mond Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek, ígét hirdet Kondor Péter evangélikus püspök, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa alelnöke. A liturgiában szolgálnak a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa tagegyházainak vezetői. A 2026. évi ökumenikus imahét imádságait és elmélkedéseit az ősi Örmény Apostoli Egyház keresztény vezetői ajánlják a tagegyházak gyülekezeteinek figyelmébe. Mindenkit szeretettel hívnak és várnak.

FILMAJÁNLÓ

Romza Tódor görögkatolikus vértanú püspök életét mutatja be Bokor Attila filmje, *ROMZSA TÓDOR – Történet a hitről és bátorságról* címmel. A megtörtént eseményeket feldolgozó alkotásban a nyolc nyelven beszélő, rendkívül intelligens, a közösséget minden áldozatra kész püspököt a filmben Dér Zsolt formálja meg, mellette a további szereplőket Lux Ádám, Bezerédi Zoltán, Kakasy Dóra, Magyar Attila, Jakab Tamás, Péteri Lilla, Quintus Konrád, Gere Dénes és Cserna Antal alakítják. Romza Tódor nem volt forradalmár, nem szervezett ellenállást, nem szónokolt tömegek előtt. A hatalom szemében mégis veszélyessé vált. A róla szóló film január 15-től látható a mozikban.

Közönségtalálkozó és beszélgetés lesz Romza Tódor – Magyar történelmi film '76 címmel Szombathelyen, az Agora-Savaria Filmszínházban (Szombathely, Mártírok tere 1.) január 21-én, szerdán 18 órától. Bevezetőt mond Székely János szombathelyi megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke, vendégek: Pejtsik Péter zeneszerző és Bokor Attila rendező. Bővebb információ: <https://savariamoz.hu/>

KIÁLLÍTÁS

Udvardi Erzsébet „Mennyből az angyal...” című kiállítása nyílt meg a festőművész biblikus képeiből Győrben, a Triangulum Galériában (Győr, Gutenberg tér 2. – a Frigyláda-szobor felől). A kiállítás 2026. február 8-ig, hétfő–vasárnap 9–17 óra között tekinthető meg.

A veszprémi várnegyedet bemutató séták két új, különleges helyszínnel bővülnek. A látogatók ezentúl leereszkedhetnek a föld alá, a Szent Mihály-főszekesegyház altemplomába, illetve felfedezhetik a Szent György-kápolna feltárt maradványait – ott, ahol ezer év története válik láthatóvá. A vezetett várséták egész évben látogathatók. A program időtartama körülbelül 60 perc, a csoportok létszáma korlátozott. A találkozási pont minden esetben a Biró-Giczey Ház (Veszprém, Vár utca 31. Telefon: +36/20-560-2010; e-mail: turizmus@veszpremiersekseg.hu). Bővebb információk: <https://vetk.hu/>

Bókay László újságíró, fotóriporter kollégánk temetése

Bókay László újságíró, fotóriporter kollégánk, a *Magyar Kurír* és az *Új Ember* volt munkatársa 2025. december 25-én, karácsony ünnepén adta vissza lelkét Teremtőjének. Temetését január 23-án, pénteken 10 órakor tartják Budapesten,

a Szent Gellért-plébániatemplom urnatemetőjében – tájékoztatta szerkesztőségünket a gyászoló család. A ravatalozás az altemplomban lesz. A temetési szertartást Ruppert József SchP vezeti.

Bókay László 1957. október 2-án született Budapesten. Középiskolai tanulmányait a Piarista Gimnáziumban végezte, ahonnan a tudáson kívül életre szóló barátságokat, tanári mulhatatlan példáját és szeretetét vitte magával az életbe. Az érettségi évében és azután még sokáig azt hitte, hogy színésznek kell állnia; többször meg is próbálkozott a főiskolai felvétellel. Díszelező lett a Madách Kamaraszínházában, segédrendező a televíziónál, végül mégis a fotózást választotta élethivatásul. Huszonegy évesen felvették a fotóiskolába, majd egy évvel később már a Petőfi Irodalmi Múzeumban dolgozott. Kollégái biztatására 1985-ben felvételizett az ELTE-re irodalom szakra, ahol öt évvel később Rónay László vezetésével a Radnóti Miklósról készült fotókról írta meg diplomamunkáját.

Rónay László hívta 1991-ben az *Új Ember*hez, így több mint harminc évig, nyugdíjba vonulásáig dolgozott a Katolikus Egyházban. 1999-ben feleségével és két gyermekével Rómába költözött, így lett a katolikus hetilap hat évre „kiküldött tudósítója”. Hazaköltözése előtt ő volt az, aki Szent II. János Pál temetéséről és Joseph Ratzinger pápává választásáról római tudósítással jelentkezett. Később ő tájékoztatta az *Új Ember* olvasóit Ferenc pápa megválasztásáról is.

Munkája elismeréseként 2024-ben a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia a Pro Ecclesia Hungariae díj II. fokozatát adományozta neki.

Adj, Uram, örök nyugodalmat neki, és az örök világosság fényeskedjék neki!

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT

március 11-15. | 5 nap | 159.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT

március 18-23. | 6 nap | 419.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT DÉL-OLASZORSZÁGBA

PIO ATYA ÉS SZENT MIKLÓS NYOMÁBAN

április 7-11. | 5 nap | 399.900 Ft/fő

AZ ISTENI IRGALMASSÁG ÜNNEPE

ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA

április 8-12. | 5 nap | 189.900 Ft/fő

MÁLTAI ZARÁNDOKKÖRÚT

április 15-19. | 5 nap | 479.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT

április 15-19. | 5 nap | 159.900 Ft/fő

ZARÁNDOKKÖRÚT TOSZKÁNÁBA

április 20-26. | 7 nap | 399.900 Ft/fő

LOURDES-I ZARÁNDOKLAT

április 28 - május 2. | 5 nap | 399.900 Ft/fő

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN

május 11-17. | 7 nap | 399.900 Ft/fő

ASSISI SZENT FERENC NYOMÁBAN

június 3-7. | 5 nap | 269.900 Ft/fő

BALTIKUMI ZARÁNDOKKÖRÚT

LITVÁNIA, LETTORSZÁG ÉS ÉSZTORSZÁG

július 5-13. | 9 nap | 779.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA

+36 20 500 5050 | www.viasacra.hu

Egy, igaz, jó, szép, katolikus

Az Új Ember hetilap és a Mértékadó
kulturális melléklet: 24 + 24 oldal!
Fizessen elő 2026-ban is kiadványainkra!

KIADVÁNYAINK 2026-OS ÁRAI

Új Ember hetilap: **475 Ft/lapszám**

Adoremus havi liturgikus kiadvány: **1650 Ft/lapszám**

EGYPÉLDÁNYOS ELŐFIZETÉSI ÁRAINK

ÚJ EMBER hetilap

éves előfizetés (52 megjelenés): **24 720** forint

féléves előfizetés (26 megjelenés): **12 360** forint

negyedéves előfizetés (13 megjelenés): **6180** forint

ADOREMUS havi liturgikus kiadvány

éves előfizetés (12 megjelenés): **19 800** forint

féléves előfizetés (6 megjelenés): **9900** forint

negyedéves előfizetés (3 megjelenés): **4950** forint

ÚJ EMBER hetilap és ADOREMUS együtt

kedvezményes éves előfizetés: **40 000** forint

kedvezményes féléves előfizetés: **20 000** forint

Az egyéni előfizetés részleteiről bővebb tájékoztatás kapható e-mailen: terjesztes@ujember.hu
és telefonon: +36 1 235-0484, +36 1 633-3132